

Dziennik Urzędowy L 172

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

30 czerwca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 753/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską z jednej strony a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii z drugiej strony 1
- Umowa partnerska w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony 4
- Protokół Ustanawiający wielkości dopuszczalne połowów oraz rekompensatę finansową, zgodnie z Umową partnerską w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony 9
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 754/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1941/2006, (WE) nr 2015/2006 i (WE) nr 41/2007 w odniesieniu do wielkości dopuszczalnych połowów i związanych z nimi warunków dla niektórych zasobów rybnych 26
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 755/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 39
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 756/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw 41
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 757/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. dotyczące stałego zezwolenia na niektóre dodatki paszowe ⁽¹⁾ 43
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 758/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie 47
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 759/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz kielbasy pochodzącej z Islandii 48

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 22 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 760/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. zmieniające po raz 80. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001	50
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 761/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 lipca 2007 r.	52
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 762/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików	55
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 763/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż	57
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 764/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu	59
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 765/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu	61
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 766/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa	63
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 767/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. dotyczące 34. odrębnego do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005, rozdział II	65
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 768/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 34. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005.....	66
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 769/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 66. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999.....	68
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 770/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa wołowego i cielęcego mrożonego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 529/2007.....	69
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 771/2007 z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 545/2007	70
DYREKTYWY	
★ Dyrektywa Komisji 2007/42/WE z dnia 29 czerwca 2007 r. w sprawie materiałów i wyrobów wykonanych z folii z regenerowanej celulozy przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi (Wersja skodyfikowana) ⁽¹⁾	71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

DECYZJE

Komisja

2007/452/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. zawierająca sprostowanie dyrektywy 2006/132/WE zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej** (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3066) ⁽¹⁾ 83

2007/453/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. ustanawiająca status BSE państw członkowskich i krajów trzecich lub ich regionów zgodnie z ryzykiem wystąpienia BSE** (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3114) ⁽¹⁾ 84

2007/454/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie** (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3183) ⁽¹⁾ 87

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

- ★ **Decyzja Rady 2007/455/WPZiB z dnia 25 czerwca 2007 r. wprowadzająca w życie wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB przedłużające obowiązywanie środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe** 89

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 753/2007

z dnia 28 czerwca 2007 r.

w sprawie zawarcia Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską z jednej strony a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 oraz ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wspólnota, z jednej strony, oraz Rząd Danii i Rząd Lokalny Grenlandii, z drugiej strony, wynegocjowały Umowę partnerską w sprawie połowów zapewniającą wspólnotowym rybakom wielkości dopuszczalne połowów na wodach wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii.

(2) W wyniku negocjacji, dnia 2 czerwca 2006 r. parafoowano nową Umowę partnerską w sprawie połowów.

(3) Powinna zostać określona metoda przydziału wielkości dopuszczalnych połowów poszczególnym państwom członkowskim.

(4) W celu optymalnego wykorzystania możliwości połowowych na mocy niniejszej umowy, Komisja powinna mieć możliwość ponownego przyznania niewykorzystanych możliwości połowowych jednego państwa członkowskiego innemu państwu członkowskiemu w ciągu rocznej kampanii połowowej, przy spełnieniu określonych warunków i kryteriów, jak również w ścisłej współpracy

z zainteresowanymi państwami członkowskimi. W przypadku ponownego przyznania możliwości połowowych nie należy naruszać kluczy, według których rozdziela się możliwości połowowe pomiędzy państwa członkowskie zgodnie ze względą stabilnością, i nie należy naruszać kompetencji przysługujących państwom członkowskim na mocy art. 20 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾.

(5) W interesie Wspólnoty leży zatwierdzenie wspomnianej umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Umowę partnerską w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony.

Tekst umowy zostaje dołączony do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Szczegółowe zasady wprowadzania środków administracyjnych ustalone zgodnie z art. 6 ust. 3 i art. 10 ust. 2 lit. r) umowy, o której mowa w art. 1, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą określoną w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

⁽¹⁾ Opinia wydana dnia 22 maja 2007 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

Artykuł 3

1. Przydział wielkości dopuszczalnych połowów i zarządzanie nimi, w tym licencjami uzyskanymi na mocy umowy określonej w art. 1, odbywa się zgodnie z przepisami art. 20 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002.

2. Niezależnie od ust. 1, jeśli przed upływem terminów określonych w załączniku wnioski państw członkowskich o wydanie licencji nie wyczerpią wszystkich możliwości połowowych przyznanych państwom członkowskim zgodnie z art. 1, w tym możliwości połowowych, którymi państwa członkowskie wymieniają się zgodnie z art. 20 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002, Komisja może rozpatrzyć wnioski jakiegokolwiek innego państwa członkowskiego o wydanie licencji. Po upływie terminów określonych w załączniku Komisja może, w ścisłej współpracy z danym państwem członkowskim, przenieść niewykorzystane możliwości połowowe z państwa członkowskiego dysponującego nimi na inne państwo członkowskie.

Ponowne przyznanie możliwości połowowych nie narusza klucza, według którego rozdziela się możliwości połowowe między państwa członkowskie zgodnie ze względną stabilnością.

3. O poziomie wykorzystania możliwości połowowych każdego gatunku wymienionego w załączniku Komisja informuje państwa członkowskie na podstawie wniosków o wydanie licencji otrzymanych najpóźniej:

- a) miesiąc przed upływem terminu wskazanego w załączniku, oraz
- b) do dnia wskazanego w załączniku.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
S. GABRIEL

4. W terminie do 31 grudnia 2007 r. Komisja określa – w trybie, o którym mowa w art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2371/2002 – szczegółowe zasady i kryteria funkcjonowania mechanizmu ponownego rozdysponowania możliwości, o którym mowa powyżej. Do czasu przyjęcia takich zasad Komisja może stosować mechanizm określony w ust. 2.

Artykuł 4

Państwa członkowskie, których statki dokonują połowów na mocy niniejszej umowy, powiadają Komisję o ilościach każdego z zasobów złowionych w grenlandzkiej strefie połowowej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 z dnia 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczególnych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽¹⁾.

Artykuł 5

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącemu Rady do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania umowy, aby stała się wiążąca dla Wspólnoty.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Data, od której stosuje się przepisy określone w art. 3 ust. 2 i 3 dotyczące ponownego przyznania możliwości połowowych przez Komisję.

Gatunki ryb w protokole	Harmonogram
krewetki z zasobów wschodnich	1 sierpnia ⁽¹⁾
halibut niebieski z zasobów wschodnich	15 września
halibut (atlantycki)	1 września
halibut niebieski z zasobów zachodnich	15 października
krewetki z zasobów zachodnich	1 października
karmazyn	1 września
krab z gatunku <i>snow</i>	1 października
dorsz	31 października

⁽¹⁾ Jeśli z wniosków o wydanie licencji wynika, że poziom wykorzystania możliwości połowowych na dzień 1 sierpnia wynosi ponad 65 %, data ta zostaje przesunięta na 1 września.

UMOWA PARTNERSKA W SPRAWIE**połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony**

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA, zwana dalej „Wspólnotą”, oraz

RZĄD DANII ORAZ RZĄD LOKALNY GRENLANDII, zwane dalej „Grenlandią”,

razem zwane dalej „Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC Protokół w sprawie specjalnych uzgodnień mających zastosowanie do Grenlandii,

UZNAJĄC wolę Wspólnoty Europejskiej i Grenlandii do zacieśnienia wzajemnych więzi oraz ustanowienia partnerstwa i współpracy, która wspierałaby, uzupełniała oraz rozszerzała dotychczasowe stosunki i współpracę między Stronami,

POWOŁUJĄC się na decyzję Rady z listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską,

MAJĄC NA UWADZE, że w lutym 2003 r. Rada uznała potrzebę rozszerzenia i zacieśnienia dalszych stosunków Wspólnoty Europejskiej z Grenlandią, uwzględniając przy tym znaczenie rybactwa oraz potrzebę przeprowadzenia reform strukturalnych oraz sektorowych w Grenlandii, w oparciu o pełne partnerstwo na rzecz zrównoważonego rozwoju,

UWZGLĘDNIAJĄC Wspólną Deklarację Partnerstwa między Wspólnotą Europejską a Grenlandią, złożoną w dniu 27 czerwca 2006 r. przez Wspólnotę Europejską, z jednej strony, oraz Rząd Lokalny Grenlandii i rząd Danii, z drugiej strony,

POWOŁUJĄC się na decyzję Rady z dnia 17 lipca 2006 r. w sprawie stosunków między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony,

PRZYWOŁUJĄC status Grenlandii, będącej jednocześnie autonomiczną i integralną częścią jednego z państw członkowskich Wspólnoty,

UWZGLĘDNIAJĄC ogólne wzajemne stosunki Wspólnoty i Grenlandii, oraz obustronną wolę dalszego utrzymywania tych stosunków,

UWZGLĘDNIAJĄC Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wdrażania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza w odniesieniu do ochrony osiadłych i daleko migrujących zasobów ryb i zarządzania tymi zasobami rybnymi,

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ znaczenia zasad ustanowionych w Kodeksie postępowania dla odpowiedzialnego rybactwa, przyjętym na konferencji FAO w 1995 r.,

ZDECYDOWANE współpracować we wspólnym interesie, na rzecz odpowiedzialnego rybactwa w celu zapewnienia długotrwałej ochrony i zrównoważonego wykorzystania żywych zasobów morskich,

PRZEKONANE, że taka współpraca musi przyjąć formę inicjatyw i środków, które podejmowane wspólnie lub niezależnie będą się wzajemnie uzupełniać, będą spójne z przyjętą polityką i zagwarantują synergię podejmowanych starań,

ZDECYDOWANE kontynuować dialog, w celu doskonalenia sektorowej polityki w dziedzinie rybactwa w Grenlandii i ustalenia stosownych środków gwarantujących skuteczne wdrażanie tej polityki oraz zaangażowanie podmiotów gospodarczych i społeczeństwa w jej realizację,

PRAGNAĆ określić zasady i warunki regulujące działalność połowową statków Wspólnoty na wodach wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii, oraz wsparcie Wspólnoty dla zapewnienia odpowiedzialnego rybactwa na tych wodach,

ZDECYDOWANE nawiązać bliższą współpracę gospodarczą w zakresie przemysłu rybnego i związanych z nim działań, przez wprowadzenie i rozwój wspólnych przedsiębiorstw, składających się z podmiotów reprezentujących obie Strony, oraz w drodze wspierania tymczasowych wspólnych przedsięwzięć,

UZGADNIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres i cele

Niniejsza umowa określa zasady, przepisy i procedury regulujące:

- gospodarczą, finansową, techniczną i naukową współpracę w sektorze rybactwa, ukierunkowaną na taką eksploatację zasobów połowowych, która zapewni zrównoważone warunki gospodarcze i społeczne, włącznie z rozwojem grenlandzkiego sektora rybactwa;
- warunki dostępu wspólnotowych statków rybackich do wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii (dalej zwanej w skrócie „WSE”);
- rozwiązania w zakresie połowów w grenlandzkiej WSE przez statki Wspólnoty, mające zapewnić spełnienie wyżej opisanych przepisów i warunków, skuteczność środków gwarantujących ochronę zasobów rybnych i zarządzanie nimi oraz zapobieganie nielegalnym, niezgłoszonym i nieuregulowanym połowom;
- partnerstwa między przedsiębiorstwami, ukierunkowane na rozwój działalności gospodarczej w sektorze rybactwa i działań pokrewnych, we wspólnym interesie Stron.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej umowy, protokołu i załącznika do niej:

- a) wyrażenie „władze Grenlandii” oznacza Rząd Lokalny Grenlandii;
- b) „władze Wspólnoty” oznaczają Komisję Europejską;
- c) „statek wspólnotowy” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany we Wspólnotie;

- d) „wspólne przedsiębiorstwo” to przedsiębiorstwo podlegające prawu Grenlandii, składające się z jednego lub więcej niż jednego armatora statku wspólnotowego oraz jednego lub więcej niż jednego partnera w Grenlandii, prowadzące działalność połowową i ewentualnie eksploatujące grenlandzkie kwoty połowowe w grenlandzkiej WSE, przy użyciu statków pływających pod banderą Grenlandii, mając na uwadze priorytetowe zaopatrzenie rynku Wspólnoty;
- e) „tymczasowe wspólne przedsięwzięcie” oznacza każde stowarzyszenie oparte na porozumieniu umownym o ograniczonym czasie trwania, między armatorami ze Wspólnoty a osobami fizycznymi lub prawnymi z Grenlandii, mające na celu wspólne prowadzenie połowów oraz eksploatację kwot połowowych Grenlandii przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, oraz dzielące koszty, zyski lub straty z prowadzonej wspólnie działalności gospodarczej, mając na uwadze priorytetowe zaopatrzenie rynku Wspólnoty;
- f) „Wspólny Komitet” oznacza komitet złożony z przedstawicieli Wspólnoty i Grenlandii, którego funkcje opisano w art. 10 niniejszej umowy.

Artykuł 3

Podstawowe zasady wdrażania niniejszej umowy

1. Niniejszym Strony zobowiązują się zapewnić w grenlandzkiej WSE odpowiedzialne rybactwo, w oparciu o zasadę niedyskryminacji statków pływających pod różnymi banderami i prowadzących działalność połowową na tych wodach, bez uszczerbku dla postanowień protokołu.
2. Grenlandia nadal będzie planowała politykę sektora rybactwa oraz zarządzała jej realizacją za pomocą rocznych i wieloletnich programów, uwzględniając w nich cele określone za obopólną zgodą Stron. W tym celu, Strony będą kontynuowały polityczny dialog o koniecznych reformach. Władze Grenlandii niniejszym zobowiązują się informować władze Wspólnoty o przyjęciu kolejnych ważnych środków w danym obszarze.

3. Strony zobowiązują się, że na wniosek jednej z nich będą również współpracowały w zakresie oceniania, wspólnie lub jednostronnie, środków, programów i działań wdrażanych na podstawie niniejszej umowy.

4. Niniejszym Strony zobowiązują się do zagwarantowania realizacji postanowień niniejszej umowy w zgodzie z zasadami ładu gospodarczego i społecznego.

Artykuł 4

Współpraca naukowa

1. W okresie obowiązywania niniejszej umowy, Wspólnota i Grenlandia zobowiązane są monitorować stan zasobów w grenlandzkiej WSE; wspólny komitet naukowy zobowiązany jest sporządzić sprawozdanie na wniosek Wspólnego Komitetu oraz zgodnie z ustanowionymi przez niego warunkami.

2. Strony konsultują się ze sobą w ramach Wspólnego Komitetu uwzględniając opinie naukowe, po czym Grenlandia zobowiązana jest przyjąć takie środki w zakresie ochrony i zarządzania, jakie uzna za konieczne dla realizacji celów swojej polityki w dziedzinie rybactwa.

3. Strony zobowiązują się do przeprowadzania wzajemnych konsultacji, bezpośrednio lub w ramach organizacji międzynarodowych, w celu zapewnienia ochrony żywych zasobów i zarządzania nimi w grenlandzkiej WSE, oraz w celu współpracy w zakresie odpowiednich badań naukowych.

Artykuł 5

Dostęp do połowów w grenlandzkiej WSE

1. Niniejszym Grenlandia zobowiązuje się zezwolić statkom wspólnotowym na prowadzenie działalności połowowej w WSE, zgodnie z niniejszą umową, protokołem i załącznikiem do niej. Władze Grenlandii wydają statkom wyznaczonym przez Wspólnotę licencje, wydane na mocy protokołu, odpowiednio do wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych zgodnie z protokołem.

2. Z wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych Wspólnotie przez Grenlandię na mocy niniejszej umowy mogą korzystać statki pływające pod banderą Norwegii, Islandii i Wysp Owczych oraz tam zarejestrowane, w zakresie niezbędnym do poprawnej realizacji porozumień w sprawie połowów zawartych przez Wspólnotę z tymi Stronami. W tym celu, Grenlandia zobowiązuje się zezwolić statkom pływającym pod banderą Norwegii, Islandii i Wysp Owczych oraz tam zarejestrowanych na prowadzenie działalności połowowej w WSE.

3. Działalność połowowa regulowana niniejszą umową podlega przepisom ustawowym i wykonawczym obowiązującym

w Grenlandii. Władze Grenlandii zobowiązane są zwracać się do władz Wspólnoty o wyrażenie uwag na temat zmian w ustawodawstwie przed jego wejściem w życie, chyba że jego niezwłoczne wprowadzenie w życie podyktowane jest należycie uzasadnioną koniecznością, natomiast konsultacje z władzami wspólnotowymi mogłyby skutkować zwłoką. Władze Grenlandii zobowiązane są powiadamiać władze Wspólnoty o zmianach w ustawodawstwie z wyprzedzeniem i we właściwym czasie.

4. Grenlandia jest odpowiedzialna za skuteczne stosowanie postanowień dotyczących monitorowania połowów przewidzianych w protokole. Statki wspólnotowe współpracują z właściwymi organami, odpowiedzialnymi za takie monitorowanie.

5. Władze Wspólnoty niniejszym zobowiązują się podjąć wszystkie właściwe środki konieczne do zapewnienia przestrzegania przez statki wspólnotowe niniejszej umowy oraz ustawodawstwa regulującego sprawę połowów w grenlandzkiej WSE.

Artykuł 6

Licencje

1. Statki wspólnotowe mogą dokonywać połowów w grenlandzkiej WSE wyłącznie w przypadku, gdy posiadają licencję połowową wydaną na mocy niniejszej umowy.

2. Procedurę uzyskiwania licencji połowowej, obowiązujące podatki i metodę płatności, którą muszą stosować armatorzy, określono są w załączniku do protokołu.

3. Umawiające się Strony zapewniają odpowiednie wdrażanie tych procedur i warunków, przez odpowiednią współpracę administracyjną między ich właściwymi organami.

Artykuł 7

Rekompensata finansowa

1. Zgodnie z warunkami określonymi w protokole i załączniku do niniejszej umowy, Wspólnota przekazuje Grenlandii rekompensatę finansową. Wspomniana jednorazowa rekompensata składa się z dwóch powiązanych elementów, czyli:

a) z rekompensaty finansowej na rzecz dostępu statków wspólnotowych do łowisk Grenlandii, oraz

b) ze wsparcia finansowego Wspólnoty na rzecz odpowiedzialnego rybactwa i zrównoważonego wykorzystania zasobów połowowych w grenlandzkiej WSE.

2. Część rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1 lit. b), określają władze Grenlandii, uwzględniając przy tym cele związane z grenlandzką polityką w dziedzinie rybactwa, ustalone za porozumieniem Stron zgodnie z protokołem, oraz zgodne z rocznym i wieloletnim programem realizacji tej polityki.

3. Wspomniana rekompensata finansowa Wspólnoty wnoszona będzie w kwotach rocznych, zgodnie z protokołem. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej umowy i protokołu, rekompensata finansowa może ulec zmianie w wyniku:

- a) nadzwyczajnych okoliczności, innych zjawiska fizyczne, uniemożliwiających działalność połowową w grenlandzkiej WSE;
- b) redukcji wielkości dopuszczalnych połowów przyznanych statkom wspólnotowym za obopólną zgodą Stron, w celach związanych z zarządzaniem zasobami, w przypadku, gdy w świetle najlepszych dostępnych danych naukowych jest ona niezbędna dla ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów;
- c) szczególnego pierwszeństwa Wspólnoty w zakresie dostępu do dodatkowych wielkości dopuszczalnych połowów, poza tymi określonymi w protokole do niniejszej umowy, przyznanego za obopólną zgodą Stron w ramach Wspólnego Komitetu, w przypadku, gdy w świetle najlepszych dostępnych danych naukowych zezwala na to stan zasobów;
- d) ponownej oceny warunków wsparcia finansowego Wspólnoty na rzecz wdrażania grenlandzkiej polityki w dziedzinie rybactwa, jeżeli uzasadniają to wyniki wdrażania rocznego i wieloletniego planu stwierdzone przez obie Strony;
- e) zawieszenia stosowania niniejszej umowy zgodnie z jej art. 13.

Artykuł 8

Promowanie współpracy między podmiotami gospodarczymi i w społeczeństwie obywatelskim

1. Strony promują współpracę gospodarczą, handlową, naukową i techniczną w sektorze rybactwa i sektorach jemu pokrewnych. Strony konsultują się nawzajem aby koordynować różne działania, które mogą być podejmowane w tym zakresie.

2. Strony zachęcają do wymiany informacji w zakresie technik i sprzętu połowowego, metod konserwacji i przetwarzania przemysłowego produktów rybactwa.

3. Strony promują przede wszystkim podejmowanie tymczasowych wspólnych przedsięwzięć oraz zakładanie wspólnych przedsiębiorstw, w obopólnym interesie oraz zgodnie z ich ustawodawstwem.

Artykuł 9

Połowy naukowo-badawcze

Strony wspierają prowadzenie połowów naukowo-badawczych w grenlandzkiej WSE. Strony prowadzą połowy naukowo-badawcze razem, zgodnie ze szczegółowymi ustaleniami zawartymi w załączniku do protokołu.

Artykuł 10

Wspólny Komitet

1. Powołuje się Wspólny Komitet, który ma służyć Stronom jako forum do celów monitorowania stosowania postanowień niniejszej umowy, oraz zapewnienia jej realizacji.

2. Wspólny Komitet pełni następujące funkcje:

- a) monitorowanie wykonania, wykładni i stosowania umowy, w szczególności określanie i ocena realizacji rocznego i wieloletniego planu, o którym mowa w art. 7 ust. 2;
- b) zapewnianie koniecznej współpracy w sprawach leżących we wspólnym interesie Stron, związanych z rybactwem;
- c) działanie w charakterze forum do celów polubownego rozwiązywania sporów związanych z wykładnią lub stosowaniem niniejszej umowy;
- d) weryfikacja oraz, w razie potrzeby, negocjowanie poziomu obecnych i nowych wielkości dopuszczalnych połowów w odniesieniu do odpowiednich zasobów w grenlandzkiej WSE, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z zastosowaniem zasady ostrożności, z uwzględnieniem potrzeb grenlandzkiego przemysłu rybnego, a w konsekwencji — poziomu wielkości dopuszczalnych połowów Wspólnoty i, w miarę potrzeb, rekompensaty finansowej, o której mowa w protokole;
- e) ocena potrzeby opracowania planów poprawy sytuacji oraz długoterminowych planów zarządzania zasobami objętymi niniejszą umową, w celu zapewnienia zrównoważonego wykorzystania zasobów oraz utrzymania zrównoważonego poziomu w zakresie wpływu działalności połowowej na morski ekosystem;

- f) kontrolowanie wniosków o podjęcie tymczasowych wspólnych przedsięwzięć lub założenie wspólnych przedsiębiorstw na warunkach określonych w niniejszej umowie, w szczególności ocena przedstawianych przez Strony projektów podjęcia tymczasowych wspólnych przedsięwzięć lub założenia wspólnych przedsiębiorstw, zgodnie z kryteriami wyszczególnionymi w załączniku do protokołu do niniejszej umowy, oraz kontrolowanie działalności statków w ramach tymczasowych wspólnych przedsięwzięć i wspólnych przedsiębiorstw z wyłącznej strefy ekonomicznej Grenlandii;
- g) określanie, w poszczególnych przypadkach, odpowiednich gatunków, warunków i innych parametrów w odniesieniu do połowów naukowo-badawczych;
- h) uzgadnianie środków administracyjnych dotyczących dostępu wspólnotowych statków rybackich do grenlandzkiej WSE i jej zasobów, włącznie z licencjami, ruchem wspólnotowych statków rybackich i raportami połowowymi;
- i) uzgadnianie metod wykorzystania wspólnotowego wsparcia finansowego na zapewnienie odpowiedzialnego rybactwa i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybactwa w grenlandzkiej WSE;
- j) ocena warunków wspólnotowego wsparcia finansowego na realizację grenlandzkiej polityki w dziedzinie rybactwa, jeżeli wsparcie takie jest uzasadnione wynikami wdrażania rocznego i wieloletniego planu, stwierdzonymi przez obie Strony;
- k) wszelkie inne funkcje uzgodnione przez Strony za obopólną zgodą.

3. Wspólny Komitet spotyka się przynajmniej raz w roku, przemiennie we Wspólnocie i w Grenlandii, natomiast spotkaniu przewodniczy Strona będąca gospodarzem spotkania. Na wniosek jednej ze Stron komitet zbiera się na posiedzeniu specjalnym.

4. Wspólny Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 11

Obszar geograficzny obowiązywania umowy

Niniejsza umowa ma zastosowanie, z jednej strony, do terytoriów, na których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i na warunkach ustanowionych w tym traktacie, oraz do terytorium Grenlandii i grenlandzkiej WSE, z drugiej strony.

Artykuł 12

Czas trwania i rozwiązanie

1. Niniejsza umowa obowiązuje przez sześć lat, począwszy od daty jej wejścia w życie; jeżeli żadna ze Stron nie wypowie

umowy zgodnie z ust. 2 i 3, ulega ona automatycznie przedłużeniu na kolejne sześcioletnie okresy.

2. Każdej ze Stron przysługuje prawo rozwiązania niniejszej umowy, zwłaszcza w przypadku poważnych okoliczności, takich jak degradacja zasobów objętych umową, lub niedopełnienie przez drugą Stronę obowiązku zwalczania nielegalnych, niezgłoszonych i nieuregulowanych połowów.

3. W przypadku rozwiązania umowy z przyczyn wymienionych w ust. 2, zainteresowana Strona zobowiązana jest przekazać drugiej Stronie pisemne zawiadomienie o zamiarze wycofania się z umowy, przynajmniej na sześć miesięcy przed datą wygaśnięcia początkowego okresu lub kolejnego okresu obowiązywania umowy. W przypadku rozwiązania umowy z innych przyczyn, okres wypowiedzenia wynosi dziewięć miesięcy.

Artykuł 13

Zawieszenie

1. Stosowanie niniejszej umowy może ulec zawieszeniu z inicjatywy jednej z Stron, jeżeli uważa ona, że druga Strona dopuściła się poważnego naruszenia warunków umowy. Strona, która występuje o zawieszenie stosowania umowy, zobowiązana jest zgłosić swój zamiar w formie pisemnej, co najmniej na sześć miesięcy przed planowanym zawieszeniem. Po otrzymaniu takiego powiadomienia, Strony przystępują do konsultacji mających na celu polubowne rozstrzygnięcie sporu.

2. Kwota rekompensaty finansowej określonej w art. 7 oraz wielkości dopuszczalne połowów, o których mowa w art. 5, zostają proporcjonalnie zmniejszone, stosownie do czasu trwania zawieszenia.

Artykuł 14

Protokół, załącznik oraz dodatki stanowią integralną część niniejszej umowy.

Artykuł 15

Uchylenie

Porozumienie w sprawie połowów z dnia 1 lutego 1985 r. między Wspólnotą Europejską a Grenlandią zostaje niniejszym uchylone i zastąpione niniejszą umową.

Artykuł 16

Język i wejście w życie

Niniejsza umowa, sporządzona w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny, wchodzi w życie w dniu wzajemnego przekazania przez Strony powiadomień o zakończeniu odpowiednich procedur związanych z jej przyjęciem.

PROTOKÓŁ

Ustanawiający wielkości dopuszczalne połowów oraz rekompensatę finansową, zgodnie z Umową partnerską w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony

Artykuł 1

Okres stosowania i wielkości dopuszczalne połowów

1. Począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r., władze Grenlandii udzielają wspólnotowym statkom rybackim sześcioletniego zezwolenia na prowadzenie działalności połowowej, do poziomu wielkości dopuszczalnych połowów określonych w rozdziale I załącznika, oraz tych ustanowionych zgodnie z ust. 2.

Wspólny Komitet może weryfikować poziomy wielkości dopuszczalnych połowów określone w rozdziale I załącznika.

2. Najpóźniej do dnia 1 grudnia 2007 r. oraz do dnia 1 grudnia każdego kolejnego roku, Wspólny Komitet uzgadnia wielkości dopuszczalne połowów na następny rok w odniesieniu do gatunków wymienionych w rozdziale I załącznika, uwzględniając przy tym aktualne opinie naukowe, zasadę ostrożności, potrzeby przemysłu rybnego, a zwłaszcza ilości określone w ust. 7 niniejszego artykułu.

W przypadku ustalenia przez wspólny komitet wielkości dopuszczalnych połowów na poziomie niższym niż poziom określony w rozdziale I załącznika, Grenlandia zobowiązana jest zrekompensować je odpowiednimi wielkościami dopuszczalnymi połowów w kolejnych latach, lub innymi wielkościami dopuszczalnymi połowów w tym samym roku.

Jeżeli strony nie uzgodnią rekompensaty, regulacje finansowe, w tym parametry na potrzeby obliczania kwot, o których mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, zostaną proporcjonalnie dostosowane.

3. Krewetki w ramach kwoty dla Wschodniej Grenlandii można poławiać na obszarach Zachodniej Grenlandii z zastrzeżeniem, że przedsiębiorstwa poczyniły indywidualne uzgodnienia dotyczące przeniesienia kwoty między armatorami z Grenlandii i Wspólnoty Europejskiej. Władze Grenlandii zapewniają wsparcie w podejmowaniu takich uzgodnień. Dopuszczalne ilości przenoszone w ramach kwot na obszarach Zachodniej Grenlandii mogą wynosić maksymalnie 2 000 ton w skali roku. Działalność połowowa statków wspólnotowych podlega takim samym warunkom, jak te obowiązujące w odniesieniu do licencji wydawanych armatorom grenlandzkim, z zastrzeżeniem postanowień rozdziału III załącznika.

4. Zezwolenia na połowy naukowo-badawcze wydaje się na okres próbny obejmujący maksymalnie sześć miesięcy, zgodnie z załącznikiem.

5. W przypadku, gdy Strony uznają, że działalność naukowo-badawcza przyniosła pozytywne wyniki, władze Grenlandii zobowiązane są przydzielić flocie wspólnotowej 50 % wielkości dopuszczalnych połowów dla nowych gatunków, do końca okresu obowiązywania niniejszego protokołu, natomiast rekompensata finansowa, o której mowa w art. 2, zostaje odpowiednio zwiększona.

6. Grenlandia może zaproponować Wspólnocie dodatkowe wielkości dopuszczalne połowów. Jeżeli Wspólnota skorzysta częściowo lub całkowicie z takiej oferty, rekompensata finansowa określona w art. 2 ust. 1 zostanie proporcjonalnie zwiększona. Procedurę stosowaną w przypadku przydziału dodatkowych wielkości dopuszczalnych połowów opisano w załączniku do niniejszego protokołu.

7. Niniejszym ustala się następujące roczne poziomy minimalnych ilości dla utrzymania grenlandzkiej działalności połowowej:

Gatunki (w tonach)	Western stock (NAFO 0/1)	Eastern stock (ICES XIV/V)
Krab z gatunku snow	4 000	
Dorsz	30 000 ⁽¹⁾	
Karmazyn	2 500	5 000
Halibut niebieski	4 700	4 000
Krewetka	25 000	1 500

⁽¹⁾ Można poławiać na wschodzie i na zachodzie.

8. Grenlandia wydaje licencje statkom wspólnotowym wyłącznie na mocy niniejszego protokołu.

Artykuł 2

Rekompensata finansowa – Metody dokonywania płatności

1. Rekompensatę finansową Wspólnoty określoną w art. 7 umowy ustala się na kwotę 85 843 464 EUR ⁽¹⁾, na okres przewidziany w art. 1. Do tej kwoty dodaje się rezerwę finansową w wysokości 9 240 000 EUR, z której dokonuje się płatności zgodnie z warunkami określonymi w ust. 3 poniżej, za ilości dorsza i gromadnika udostępnione przez Grenlandię poza tymi wyszczególnionymi w rozdziale I załącznika do niniejszego protokołu.

⁽¹⁾ Do kwoty tej dodaje się:

- kwotę opłat armatorów statków, zgodnie z pkt 3 rozdziału II załącznika, wnoszoną bezpośrednio na rzecz Grenlandii, szacowaną się na około 2 000 000 EUR rocznie.

2. Powyższy ust. 1 stosuje się z zastrzeżeniem postanowień art. 1 ust. 2, 5 i 6 oraz art. 6 niniejszego protokołu. Całkowita kwota rekompensaty finansowej wypłacana przez Wspólnotę Europejską nie może przekroczyć dwukrotności kwoty wskazanej w art. 2 ust. 1.

3. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 2, 5 i 6 niniejszego protokołu, w okresie jego stosowania Wspólnota wnosi rekompensatę finansową określoną w powyższym ust. 1 w formie rocznej płatności w kwocie 14 307 244 EUR. W zakresie dotyczącym dorsza i gromadnika, Grenlandia zobowiązana jest corocznie zgłaszać władzom Wspólnoty ilości dorsza i gromadnika przeznaczone do połowu poza ilościami wskazanymi w rozdziale I załącznika do niniejszego protokołu. Płatność Wspólnoty za te dodatkowe ilości wynosi 17,5 % wartości przy pierwszym wyładunku, czyli kwoty 1 800 EUR za tonę dorsza i 100 EUR za tonę gromadnika, odliczając opłaty armatorów, przy czym maksymalna płatność w skali roku wynosi 1 540 000 EUR dla obu gatunków. Niewykorzystaną część omawianej rezerwy na dany rok można przenieść na uregulowanie wobec Grenlandii zobowiązań wynikających z udostępnienia dodatkowych ilości dorsza i gromadnika do połowów w dwóch kolejnych latach.

4. Wspólnota zobowiązana jest wpłacić roczną kwotę rekompensaty finansowej w pierwszym roku najpóźniej do dnia 30 czerwca 2007 r., w kolejnych latach do dnia 1 marca, natomiast roczną kwotę rezerwy finansowej dla dorsza i gromadnika zobowiązana jest uiścić w tych samych terminach lub możliwie jak najszybciej po otrzymaniu powiadomienia o udostępnieniu danych ilości.

5. Z zastrzeżeniem postanowień art. 4 niniejszego protokołu, władzom Grenlandii przysługuje całkowita dowolność w wykorzystaniu rekompensaty finansowej i rezerwy, z wyjątkiem rocznych kwot w wysokości 500 000 EUR i 100 000 EUR, które są odpowiednio wykorzystywane na działalność Grenlandzkiego Instytutu Zasobów Naturalnych oraz na szkolenia dla urzędników z sektora rybnactwa, natomiast w 2007 r. kwota w wysokości 187 022 EUR zostanie przeznaczona na badania na potrzeby planu zarządzania zasobami dorsza.

6. Rekompensata finansowa jest wpłacana na konto Skarbu Państwa, otwarte w instytucji finansowej wskazanej przez władze Grenlandii.

Artykuł 3

Zawieszenie i weryfikacja płatności rekompensaty finansowej w nadzwyczajnych okolicznościach

1. W przypadku, gdy poważne okoliczności, inne niż zjawiska naturalne, uniemożliwiają prowadzenie działalności

połowowej w grenlandzkiej WSE, Wspólnota Europejska może wstrzymać płatność rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu, po konsultacjach między Stronami, jeżeli zachodzi taka możliwość, oraz pod warunkiem, że do dnia zawieszenia uregulowała wszystkie należności.

2. Płatność rekompensaty finansowej wznowia się w chwili, gdy po wspólnych konsultacjach Strony zgodnie stwierdzą ustanie okoliczności, które wywołały wstrzymanie działalności połowowej.

3. Ważność licencji przyznanych statkom wspólnotowym na mocy art. 5 umowy zostanie przedłużona o czas odpowiadający okresowi zawieszenia połowów.

Artykuł 4

Wspieranie odpowiedzialnego rybnactwa na wodach grenlandzkiej wyłącznej strefy ekonomicznej (WSE)

1. Co roku, z rekompensaty finansowej określonej w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu przeznaczana jest kwota w wysokości 3 261 449 EUR (wyjątkowo w roku 2007 kwota 3 224 244 EUR) na doskonalenie i realizację sektorowej polityki rybnactwa w Grenlandii, ukierunkowanej na zapewnienie odpowiedzialnego rybnactwa w grenlandzkiej WSE. Rekompensata ta będzie przeznaczona na finansowanie celów ustalonych za obopólną zgodą i realizowanych w programie rocznym i wieloletnim.

2. Do celów ust. 1, niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego protokołu i nie później niż trzy miesiące po tym fakcie, Wspólny Komitet uzgodni wieloletni program sektorowy oraz szczegółowe przepisy wykonawcze, obejmujące w szczególności:

- a) roczne i wieloletnie wytyczne dotyczące wykorzystania części rekompensaty finansowej, o której mowa w ust. 1;
- b) roczne i wieloletnie cele ukierunkowane na kontynuację odpowiedzialnego rybnactwa i utrzymanie zrównoważonych połowów, z uwzględnieniem priorytetów określonych przez Grenlandię w jej krajowej polityce rybnactwa i innych obszarach polityki związanych z rozwojem odpowiedzialnego rybnactwa i utrzymaniem zrównoważonych połowów oraz mających wpływ na te czynniki;
- c) kryteria i procedury, jakie należy stosować w celu oceny wyników w skali roku.

3. Wszystkie zmiany w wieloletnim programie sektorowym wymagają zatwierdzenia przez obie Strony w ramach Wspólnego Komitetu.

4. Co roku Grenlandia przeznaczy część rekompensaty finansowej określonej w ust. 1 na cele związane z wdrażaniem wieloletniego programu. W pierwszym roku stosowania protokołu, fakt ten zostanie zgłoszony Wspólnocie wraz ze zgłoszeniem na następny rok. W każdym następnym roku Grenlandia zobowiązana jest informować Wspólnotę o przeznaczeniu danej części rekompensaty finansowej najpóźniej do dnia 1 grudnia poprzedniego roku.

5. W przypadku, gdy zezwała na to coroczna ocena postępów we wdrażaniu wieloletniego programu sektorowego, Wspólnota Europejska, za zgodą Wspólnego Komitetu, może wystąpić o zmianę rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 niniejszego protokołu.

Artykuł 5

Spory – Zawieszenie stosowania protokołu

1. Wszelkie spory między Stronami, dotyczące wykładni postanowień niniejszego protokołu oraz jego stosowania, są przedmiotem konsultacji między Stronami w ramach Wspólnego Komitetu, zwołanego w trybie nadzwyczajnym, jeżeli zachodzi taka konieczność.

2. Bez uszczerbku dla art. 6 niniejszego protokołu, stosowanie protokołu może zostać zawieszono z inicjatywy jednej ze Stron, jeżeli stoi ona na stanowisku, że druga Strona dopuściła się poważnego naruszenia zobowiązań z niego wynikających, natomiast konsultacje przeprowadzone w ramach Wspólnego Komitetu na mocy ust. 1 nie doprowadziły do polubownego rozstrzygnięcia sporu.

3. Zainteresowana Strona zobowiązana jest powiadomić o swoim zamiarze zawieszenia stosowania protokołu w formie pisemnej, co najmniej trzy miesiące przed datą, z którą zawieszenie ma wejść w życie.

4. W przypadku zawieszenia, Strony nadal prowadzą konsultacje w celu polubownego rozstrzygnięcia sporu. Z chwilą znalezienia takiego rozwiązania wznawia się stosowanie protokołu, natomiast kwotę rekompensaty finansowej i wielkość dopuszczalne połowów zmniejsza się proporcjonalnie i *pro rata temporis*, w zależności od okresu, w którym stosowanie protokołu było zawieszono.

Artykuł 6

Zawieszenie stosowania protokołu ze względu na brak płatności

W przypadku niewywiązania się Wspólnoty z płatności przewidzianych w art. 2 niniejszego protokołu, jego stosowanie może zostać zawieszono na następujących warunkach:

- a) Właściwe organy Grenlandii powiadamiają władze Wspólnoty o braku płatności. Komisja we właściwy sposób sprawdza te informacje oraz, jeśli to konieczne, dokonuje płatności w maksymalnym terminie 30 dni roboczych, licząc od daty otrzymania powiadomienia.
- b) W przypadku braku płatności lub braku odpowiedniego uzasadnienia braku płatności w terminie przewidzianym w ust. 2, właściwe organy Grenlandii mają prawo zawiesić stosowanie protokołu. Niezwłocznie powiadamiają o takich działaniach władze Wspólnoty.
- c) Stosowanie protokołu wznawia się z chwilą dokonania przedmiotowej płatności.

Artykuł 7

Weryfikacja śródkresowa

W przypadku, gdy w 2009 r. jedna ze Stron wystąpi ze stosownym wnioskiem, stosowanie art. 1, 2 i 4 niniejszego protokołu zostanie poddane weryfikacji przed dniem 1 grudnia tego roku. Przy tej okazji, Strony mogą podjąć wspólnie decyzję o zmianie niniejszego protokołu, zwłaszcza w odniesieniu do orientacyjnych kwot określonych w rozdziale I załącznika, regulacji finansowych oraz postanowień art. 4.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejszy protokół wraz z załącznikiem stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

ZAŁĄCZNIK

WARUNKI REGULUJĄCE DZIAŁALNOŚĆ POŁOWĄ WSPÓLNOTOWYCH STATKÓW W GRENLANDZKIEJ WSE

ROZDZIAŁ I

ORIENTACYJNE WIELKOŚCI DOPUSZCZALNE POŁOWÓW NA LATA 2007–2012 ORAZ PRZYŁOWY

1. Wielkości dopuszczalne połowów przyznane przez Grenlandię

Gatunek	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Dorsz (NAFO 0/1) ⁽¹⁾	1 000	3 500	3 500	3 500	3 500	3 500
Karmazyn mentela (ICES XIV/V) ⁽²⁾	10 838	8 000	8 000	8 000	8 000	8 000
Halibut niebieski (NAFO 0/1) – na południe od 68°	2 500	2 500	2 500	2 500	2 500	2 500
Halibut niebieski (ICES XIV/V) ⁽³⁾	7 500	7 500	7 500	7 500	7 500	7 500
Krewetka (NAFO 0/1)	4 000	4 000	4 000	4 000	4 000	4 000
Krewetka (ICES XIV/V)	7 000	7 000	7 000	7 000	7 000	7 000
Halibut atlantycki (NAFO 0/1)	200	200	200	200	200	200
Halibut atlantycki (ICES XIV/V) ⁽⁴⁾	1 200	1 200	1 200	1 200	1 200	1 200
Gromadnik (ICES XIV/V)	55 000 ⁽⁵⁾	55 000 ⁽⁵⁾	55 000 ⁽⁵⁾	55 000 ⁽⁵⁾	55 000 ⁽⁵⁾	55 000 ⁽⁵⁾
Krab z gatunku snow (NAFO 0/1)	500	500	500	500	500	500
Przyłowy (NAFO 0/1) ⁽⁶⁾	2 600	2 300	2 300	2 300	2 300	2 300

⁽¹⁾ W przypadku odnowienia zasobu, Wspólnota może łowić do pm ton, przy odpowiednim wzroście części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 protokołu. Połowy kwoty na 2007 r. dozwolone są wyłącznie od dnia 1 czerwca. Połowy mogą być prowadzone na wschodzie lub na zachodzie.

⁽²⁾ Połowy mogą być prowadzone na wschodzie lub na zachodzie. Połowy przy użyciu włoka pelagicznego.

⁽³⁾ Ta liczba może zostać zweryfikowana w związku z porozumieniem dotyczącym przydziału wielkości dopuszczalnych połowów między kraje nadbrzeżne. Zarządzanie połowami polega na ograniczeniu liczby statków prowadzących połowy jednocześnie.

⁽⁴⁾ 1 000 ton do połowu przez nie więcej niż 6 wspólnotowych taklowców przydennych, prowadzących połowy halibuta atlantyckiego i zbliżonych gatunków. Warunki połowu dla taklowców przydennych podlegają uzgodnieniom w ramach Wspólnego Komitetu.

⁽⁵⁾ Jeżeli połów jest możliwy, połowy Wspólnoty mogą sięgać 7,7% całkowitych dopuszczalnych połowów gromadnika na dany sezon, począwszy od 20 czerwca do 30 kwietnia następnego roku, przy odpowiednim wzroście części rekompensaty finansowej, o której mowa w art. 2 ust. 1 protokołu.

⁽⁶⁾ Przyłowy definiuje się jako połów gatunków spoza docelowych gatunków wyszczególnionych w licencji dla danego statku. Skład przyłowów podlega corocznej weryfikacji w ramach Wspólnego Komitetu. Połowy mogą być prowadzone na wschodzie lub na zachodzie.

2. Limity dla przyłowów

Wspólnotowe statki rybackie prowadzące połowy w grenlandzkiej WSE zobowiązane są przestrzegać obowiązujących przepisów dotyczących przyłowów, zarówno w stosunku do gatunków objętych regulacjami jak i tych, które im nie podlegają. Ponadto, w grenlandzkiej WSE zakazuje się odrzutów gatunków objętych regulacjami.

Przyłowy definiuje się jako połów gatunków spoza docelowych gatunków wyszczególnionych w licencji dla danego statku.

Zezwolenie na maksymalne ilości przyłowów wydaje się wraz z licencją dla gatunków docelowych. Maksymalne ilości każdego gatunku, który podlega regulacjom i może być poławiany w ramach przyłowów będą wskazywane w licencji.

Przyłowy gatunków objętych regulacjami będą liczone w stosunku do rezerwy dla przyłowów, utworzonej w ramach wielkości dopuszczalnych połowów przydzielonych Wspólnocie dla odpowiednich gatunków. Przyłowy gatunków niepodlegających regulacjom będą liczone w stosunku do rezerwy dla przyłowów przydzielonej Wspólnocie dla tych gatunków.

Przyłowy nie podlegają opłacie licencyjnej. Jednak w przypadku przekroczenia przez wspólnotowe statki rybackie maksymalnej dopuszczalnej ilości dla przyłowu gatunków podlegających regulacjom, nakładana jest kara wynosząca trzykrotność normalnej opłaty licencyjnej dla danego gatunku, w odniesieniu do ilości przekraczającej maksymalny dopuszczalny przyłów.

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI O LICENCJE I ICH WYDAWANIE

1. Licencję na prowadzenie połowów w grenlandzkiej WSE mogą otrzymać wszystkie zakwalifikowane statki.
2. Aby statek został zakwalifikowany, ani armator, ani kapitana, ani samego statku nie może obejmować zakaz prowadzenia działalności połowowej w grenlandzkiej WSE. W chwili ubiegania się o licencję, armator, kapitan oraz statek muszą dopełnić wszelkich obowiązków wobec władz Grenlandii, związanych z działalnością połowową prowadzoną przez nich dotychczas w Grenlandii lub w grenlandzkiej WSE, na mocy wcześniejszych porozumień zawartych ze Wspólnotą.
3. Formalności związane ze składaniem wniosków i wydawaniem licencji określono w uzgodnieniach administracyjnych w dodatku 1.

ROZDZIAŁ III

STREFY POŁOWÓW

Połowy można prowadzić w strefie połowów określonej jako wyłączna strefa ekonomiczna Grenlandii, stosownie do rozporządzenia nr 1020 z dnia 15 października 2004 r., zgodnie z Dekretem królewskim nr 1005 z dnia 15 października 2004 r. o wejściu w życie Ustawy o wyłącznych strefach ekonomicznych Grenlandii, wprowadzającym w życie Ustawę nr 411 z dnia 22 maja 1996 r. w sprawie wyłącznych stref ekonomicznych.

Zgodnie z paragraf 7 sekcja 2 Ustawy nr 18 z dnia 31 października 1996 r. w sprawie rybactwa, przyjętej przez grenlandzki Landsting, ostatnio zmienionej Ustawą Landstingu nr 28 z dnia 18 grudnia 2003 r., połowy można prowadzić w odległości przynajmniej 12 mil morskich od linii podstawowej, o ile inne szczególne przepisy nie przewidują inaczej.

Linie podstawowe definiuje się zgodnie z Dekretem królewskim nr 1004 z dnia 15 października 2004 r. w sprawie zmiany Dekretu królewskiego o wyznaczeniu granic wód terytorialnych Grenlandii.

ROZDZIAŁ IV

DODATKOWE WIELKOŚCI DOPUSZCZALNE POŁOWÓW

Władze Grenlandii proponują władzom Wspólnoty dodatkowe wielkości dopuszczalne połowów określone w art. 7 umowy zgodnie z art. 1 ust. 6 protokołu.

Władze Wspólnoty zobowiązane są odpowiedzieć władzom Grenlandii na ich ofertę najpóźniej w ciągu 6 tygodni od otrzymania propozycji. Jeżeli władze Wspólnoty nie skorzystają z propozycji lub nie udzielą odpowiedzi w ciągu 6 tygodni, władze Grenlandii mogą zaoferować dodatkowe możliwości połowowe innym Stronom.

ROZDZIAŁ V

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE RAPORTÓW POŁOWOWYCH, TECHNICZNYCH ŚRODKÓW OCHRONY I SYSTEMU OBSERWACJI

1. Wspólnotowe statki rybackie muszą być wyposażone w zestaw odpowiednich przepisów ustawodawstwa grenlandzkiego w języku angielskim, dotyczących wymogów w zakresie raportów połowowych, technicznych środków ochrony i systemu obserwacji.
2. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego zobowiązany jest prowadzić na pokładzie dziennik połowowy, w którym odnotowuje wszystkie czynności zgodnie z przepisami prawa Grenlandii.
3. Działalność połowową prowadzi się z zastosowaniem technicznych środków ochrony, wymaganych na mocy obowiązującego prawa Grenlandii.
4. Działalność połowowa w grenlandzkiej WSE objęta jest systemem obserwacji, przewidzianym w prawie Grenlandii. Kapitan wspólnotowego statku rybackiego zobowiązany jest współpracować z władzami Grenlandii w zakresie dotyczącym zaokrętowania obserwatorów w portach wyznaczonych przez władze Grenlandii.

ROZDZIAŁ VI

SYSTEM MONITOROWANIA STATKÓW (VMS)

Warunki dotyczące VMS wyszczególniono w dodatku 2.

ROZDZIAŁ VII

TYMCZASOWE WSPÓLNE PRZEDSIĘWZIĘCIA

Warunki dotyczące dostępu do zasobów dla wspólnych tymczasowych przedsięwzięć określono w dodatku 3.

ROZDZIAŁ VIII

POŁOWY NAUKOWO-BADAWCZE

Warunki dotyczące połowów naukowo-badawczych określono w dodatku 4.

ROZDZIAŁ IX

KONTROLA

W przypadku, gdy właściwe organy stwierdzą pogwałcenie prawa Grenlandii przez kapitana wspólnotowego statku rybackiego, zobowiązane są niezwłocznie wysłać stosowne zawiadomienie do Komisji Europejskiej oraz państwa członkowskiego bandery. W zawiadomieniu należy podać nazwę statku, numer rejestru, sygnał wywoławczy oraz nazwy/nazwiska armatorów i nazwisko kapitana statku. Ponadto w zawiadomieniu należy opisać okoliczności, które doprowadziły do pogwałcenia, oraz wyszczególnić zastosowane sankcje.

Komisja dostarcza władzom Grenlandii wykaz właściwych organów w państwach członkowskich oraz zobowiązana jest ten wykaz regularnie aktualizować.

Dodatki

- (1) Uzgodnienia administracyjne w sprawie licencji. Warunki dokonywania połowów przez statki wspólnotowe na wodach grenlandzkiej WSE.
 - (2) Warunki dotyczące satelitarnego systemu monitorowania ruchu statków rybackich.
 - (3) Warunki dotyczące tymczasowych wspólnych przedsięwzięć.
 - (4) Szczegóły dotyczące prowadzenia połowów naukowo-badawczych.
-

Dodatek 1

Uzgodnienia administracyjne między Komisją Europejską, Rządem Danii oraz Rządem Lokalnym Grenlandii w sprawie licencji**Warunki prowadzenia połowów przez statki wspólnotowe w wyłącznej strefie ekonomicznej Grenlandii**

A. Formalności związane z wnioskami o licencje oraz ich wydawaniem

1. Armatorzy wspólnotowych statków rybackich lub ich agenci, którzy chcieliby skorzystać z wielkości dopuszczalnych połowów na mocy niniejszej umowy, zobowiązani są najpóźniej do dnia 1 grudnia przed danym rokiem połowowym przekazać Komisji w formie elektronicznej, za pośrednictwem władz krajowych, wykaz takich statków, zawierający dane określone w załączonym formularzu wniosku. Władze Wspólnoty niezwłocznie przekazują te wykazy władzom Grenlandii. Wszelkie zmiany należy zgłaszać wcześniej, zgodnie z niniejszą procedurą.

Najpóźniej do dnia 1 marca lub trzydzieści dni przed rozpoczęciem rejsu połowowego, armatorzy statków wspólnotowych lub ich agenci przedstawiają władzom Wspólnoty, za pośrednictwem władz krajowych, wnioski dla każdego statku, który zamierza dokonywać połowów na mocy umowy. Wnioski sporządza się na formularzach przygotowanych do tego celu przez Grenlandię, których wzory niniejszym załączono. Każdemu wnioskowi o licencję połowową powinien towarzyszyć dowód wniesienia opłaty na okres ważności licencji. Opłaty obejmują wszystkie należności krajowe i lokalne związane z dostępem do działalności połowowej, oraz opłaty za przelew bankowy. W przypadku, gdy statek nie uiszcza opłaty za przelew bankowy, kwotę tę będzie zobowiązany wnieść wraz z kolejnym wnioskiem o wydanie licencji, co będzie warunkiem wstępnym do wydania takiej nowej licencji. Władze Grenlandii pobierają opłatę administracyjną w wysokości jednego procenta opłaty licencyjnej.

Armator lub agent kilku statków wspólnotowych może złożyć wniosek zbiorowy o wydanie licencji, z zastrzeżeniem, że statki te pływają pod banderą tego samego państwa członkowskiego. Na każdej licencji wydanej w ramach zbiorowego wniosku znajduje się informacja o łącznej liczbie egzemplarzy, za którą uiszczono opłatę licencyjną, oraz przypis: „maksymalna ilość do podziału między statki ... (nazwa każdego statku wymienionego w zbiorowym wniosku)”.

Do zbiorowego wniosku trzeba załączyć plan połowów, z podaniem docelowej ilości dla każdego statku. Wszelkie zmiany w planie połowów muszą zostać zgłoszone władzom Grenlandii przynajmniej na 3 dni przed wprowadzeniem zmiany, z kopią dla Komisji Europejskiej i władz krajowych.

Władze Wspólnoty przedstawiają władzom Grenlandii (zbiorowy) wniosek o wydanie licencji dla każdego statku, który zamierza prowadzić działalność połowową na mocy umowy.

Władze Grenlandii mogą zawiesić wydaną licencję lub mogą nie wydać nowej licencji, jeżeli statek wspólnotowy nie spełnił wymogów związanych z przekazaniem władzom Grenlandii odpowiednich kart z dziennika połowowego i deklaracji wyładunkowych, stosownie do uzgodnień dotyczących raportów połowowych.

2. Przed wejściem w życie uzgodnień administracyjnych, władze Grenlandii przekazują wszelkie informacje dotyczące kont bankowych, na które należy wносить opłaty licencyjne.
3. Licencje są wydawane dla konkretnych statków i nie można ich przekazywać – z zastrzeżeniem postanowień ust. 4. Na licencjach jest wskazana dozwolona maksymalna ilość, którą dany statek może złowić i przetrzymywać na pokładzie. Zmiana maksymalnej ilości wskazanej w licencji wymaga złożenia nowego wniosku. Jeśli statek przypadkowo przekroczy maksymalną ilość wskazaną w licencji, uiszcza opłatę za ilość przekraczającą ilość maksymalną, o której mowa. Statek taki nie uzyska nowej licencji do chwili uiszczenia opłaty za ilość przekraczającą ilość maksymalną. Wysokość tej opłaty oblicza się według części B 2, a uzyskany wynik mnoży się przez trzy.
4. Jednakże w przypadku zaistnienia siły wyższej i na wniosek Komisji Wspólnot Europejskich, licencja statku może zostać zastąpiona nową licencją dla innego statku, o cechach podobnych do cech zastępowanego statku. Nowa licencja zawiera:

— datę wydania,

— informację, że unieważnia ona i zastępuje licencję poprzedniego statku.

5. Urząd rybnictwa Grenlandii przekazuje licencje Komisji Wspólnot Europejskich w terminie piętnastu dni roboczych od daty otrzymania wniosku.
6. Oryginał licencji lub kopia musi być przez cały czas przechowywana na pokładzie statku i okazywana na każde żądanie właściwych organów grenlandzkich.

B. *Ważność licencji i opłata licencyjna*

1. Licencja jest ważna od dnia jej wystawienia do końca roku kalendarzowego, w którym została wydana. Licencję wydaje się w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania wniosku, po uiszczeniu wymaganej rocznej opłaty licencyjnej dla każdego statku.

W zakresie dotyczącym połowów gromadnika, licencje wystawiane są od dnia 20 czerwca do dnia 31 grudnia i od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia.

W przypadku, gdy do początku roku połowowego nie zostanie przyjęte prawodawstwo wspólnotowe ustalające wielkości dopuszczalne połowów dla statków Wspólnoty na dany rok, wspólnotowe statki rybackie posiadające zezwolenie na dzień 31 grudnia poprzedniego roku połowowego mogą kontynuować swoją działalność na podstawie tej samej licencji w roku, na który nie przyjęto prawodawstwa, z zastrzeżeniem, że zezwala na to opinia naukowa. Dopuszczalne będzie tymczasowe wykorzystanie 1/12 kwoty miesięcznie, pod warunkiem uiszczenia za tę kwotę obowiązującej opłaty licencyjnej. Tymczasowa kwota może zostać dostosowana ze względu na opinię naukową oraz warunki panujące na konkretnym łowisku.

2. Opłaty licencyjne wynoszą 5 % przeliczonej ceny, która jest następująca:

Gatunek	Cena za tonę żywej wagi
Dorsz	1 800
Karmazyn	1 053
Halibut niebieski	2 571
Krewetka	1 600
Halibut atlantycki (!)	4 348
Gromadnik	100
Krab z gatunku snow	2 410

(!) Halibut atlantycki i gatunki pokrewne: 3 000 EUR

3. Opłaty licencyjne wynoszą:

Gatunek	EUR za tonę
Dorsz	90
Karmazyn	53
Halibut niebieski	129
Krewetka	80
Halibut atlantycki (!)	217
Gromadnik	5
Krab z gatunku snow	120

(!) Opłata licencyjna za halibuta atlantyckiego i gatunki pokrewne: 150 EUR za tonę.

Całkowita opłata licencyjna (dozwolona maksymalna ilość połowów pomnożona przez cenę za tonę) zostaje powiększona o grenlandzką opłatę administracyjną w wysokości jednego procenta opłaty licencyjnej.

Jeżeli dozwolona ilość maksymalna nie zostaje wykorzystana, armator statku nie otrzymuje zwrotu opłaty odpowiadającej tej dozwolonej ilości maksymalnej.

Wniosek o wydanie licencji połowowej na wody grenlandzkiej wyłącznej strefy ekonomicznej

1	Przynależność państwowa	
2	Nazwa statku	
3	Numer rejestru wspólnotowej floty rybackiej	
4	Litery i cyfry oznakowania zewnętrznego	
5	Port rejestracji	
6	Radiowy sygnał wywoławczy	
7	Numer Inmarsat (telefon, faks, adres poczty elektronicznej) ⁽¹⁾	
8	Rok budowy	
9	Rodzaj statku	
10	Rodzaj sprzętu połowowego	
11	Gatunki, dla których statek jest przeznaczony + ilość	
12	Obszar połowowy (ICES/NAFO)	
13	Okres ważności licencji	
14	Armatorzy, adres, telefon, faks, adres poczty elektronicznej	
15	Operator statku	
16	Nazwisko kapitana	
17	Liczba członków załogi	
18	Moc silnika (kW)	
19	Długość (LOA)	
20	Tonaż w GT	
21	Przedstawiciel w Grenlandii Nazwa i adres	
22	Adres, pod który należy wysłać licencję, faks	Komisja Europejska, Dyrekcja Generalna ds. Rybactwa, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruksela, faks + 32 2 296 23 38

⁽¹⁾ Może zostać przekazany, jeśli wniosek został zatwierdzony.

Dodatek 2

Warunki dotyczące satelitarnego systemu monitorowania ruchu statków rybackich

1. Monitorowaniem satelitarnym objęte są statki rybackie Stron znajdujące się na wodach drugiej Strony.

Statki rybackie monitoruje ośrodek monitorowania rybactwa (FMC) państwa bandery, kiedy znajdują się na wodach podlegających jurysdykcji drugiej Strony.

2. Do celów satelitarnego monitorowania, Strony przekazują sobie wzajemnie dokładne współrzędne szerokości i długości geograficznej, które określają wody podlegające ich jurysdykcji. Współrzędne te nie mogą naruszać innych roszczeń i stanowisk Stron. Dane będą przekazywane w formacie elektronicznym, wyrażone w stopniach dziesiętnych (WGS 84).
3. Elementy oprogramowania i sprzętu systemu monitorowania statków powinny być zabezpieczone przed interwencją z zewnątrz, tj. powinny uniemożliwiać wprowadzenie lub wysłanie nieprawdziwych informacji dotyczących położenia oraz ich ręczną zmianę. System powinien być całkowicie zautomatyzowany i zawsze w pełni sprawny, niezależnie od warunków środowiskowych i klimatycznych. Zakazuje się niszczenia, uszkodzania, unieruchamiania lub innej ingerencji w system monitorowania satelitarnego.

Kapitanowie statków zobowiązani są w szczególności zagwarantować, aby:

- dane nie zostały w żaden sposób zmienione,
- antena lub anteny połączone do satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie były w żaden sposób zakłócane;
- nie występowały żadne przerwania w zasilaniu satelitarnych urządzeń lokacyjnych; oraz
- aby satelitarnych urządzeń lokacyjnych nie usunięto ze statku.

Statkom rybackim Wspólnoty zakazuje się wpływania na wody grenlandzkiej WSE, jeżeli nie są wyposażone w sprawne satelitarne urządzenie lokacyjne. Organy Grenlandii mają prawo zawiesić ze skutkiem natychmiastowym licencję wspólnotowego statku rybackiego, który wpływa na wody grenlandzkiej WSE bez sprawnych satelitarnych urządzeń lokacyjnych. Władze Grenlandii zobowiązane są niezwłocznie zawiadomić o tym fakcie dany statek. Zobowiązane są również powiadomić o tym niezwłocznie Komisję Europejską oraz państwo członkowskie bandery.

4. Pozycja statków określana jest z marginesem błędu nie większym niż 500 m i przedziałem ufności 99 %.
5. W przypadku, gdy statek podlegający monitorowaniu drogą satelitarną wpływa na wody podlegające jurysdykcji drugiej Strony, lub je opuszcza, państwo bandery przesyła do odpowiedniego ośrodka monitorowania rybactwa (FMC) drugiej Strony wiadomość o wejściu lub wyjściu, zgodnie z opisem przedstawionym w załączniku. Wiadomości te przesyła się niezwłocznie, co godzinę, na podstawie poprzedniego raportu o pozycji. Ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery monitoruje statek znajdujący się na wodach podlegających jurysdykcji drugiej strony z częstotliwością co godzinę, lub częściej, zgodnie z życzeniem Stron.
6. Po wpłynięciu statku na wody podlegające jurysdykcji drugiej Strony, ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery niezwłocznie rozpocznie przysyłanie raportów o pozycji statku do ośrodka monitorowania rybactwa drugiej Strony, w odstępach nie dłuższych niż dwie godziny. Wiadomości te będą uważane za raporty o pozycji, zgodnie z opisem zawartym w załączniku.
7. Statkom znajdującym się na wodach podlegających jurysdykcji drugiej Strony zakazuje się wyłączania satelitarnych urządzeń lokacyjnych.

Jeżeli satelitarne urządzenie lokacyjne wysyła co godzinę raport z tym samym położeniem geograficznym przez ponad 4 godziny, można wysłać raport o pozycji z kodem „ACN”, zgodnie z opisem w załączniku. Takie raporty o pozycji można wysłać raz na 12 godzin. Wysyłanie raportów o pozycji co godzinę wznawia się w ciągu niespełna 1 godziny po zmianie pozycji.

8. Wiadomości, o których mowa w pkt 5, 6 i 7 są przekazywane drogą elektroniczną, w formacie X 25 lub z zastosowaniem innych bezpiecznych protokołów, z zastrzeżeniem uprzednich uzgodnień między odpowiednimi ośrodkami monitorowania rybactwa.

X 25 należy zastąpić HTTPS lub innymi bezpiecznymi protokołami niezwłocznie po podjęciu przez NEAFC decyzji o takiej zmianie.

9. W przypadku awarii lub usterki satelitarnych urządzeń lokacyjnych zainstalowanych na pokładzie statku, kapitan statku przesyła do ośrodka monitorowania rybactwa państwa bandery informacje, w czasie określonym w pkt 7. W tych okolicznościach, przez cały czas pozostawania statku na wodach podlegających jurysdykcji drugiej strony należy wysłać przynajmniej 1 raport o pozycji na 4 godziny. Ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery niezwłocznie przesyła takie wiadomości do ośrodka monitorowania rybactwa drugiej Strony.

Niesprawny sprzęt należy naprawić lub wymienić przed wyruszeniem statku w kolejny rejs połowowy.

Wyjątki dopuszcza się w sytuacjach, gdy oczywiste jest, że naprawa lub wymiana urządzeń jest niemożliwa z przyczyn niezależnych od kapitana lub armatora statku.

10. Ośrodek monitorowania rybactwa państwa bandery monitoruje ruch swoich statków na wodach podlegających jurysdykcji drugiej Strony. W przypadku, gdy monitorowanie statków nie odbywa się zgodnie z ustalonymi zasadami, niezwłocznie należy poinformować o tym fakcie ośrodek monitorowania rybactwa drugiej Strony.

11. Jeżeli ośrodek monitorowania rybactwa ustali, że druga Strona nie przekazuje informacji, o których mowa w pkt 5, 6 i 7, niezwłocznie informuje o tym tę drugą Stronę.

Przechowywane wiadomości są przekazywane niezwłocznie po ponownym nawiązaniu łączności elektronicznej między odpowiednimi ośrodkami monitorowania rybactwa.

Awarie systemu łączności między ośrodkami monitorowania rybactwa nie mogą wpływać na funkcjonowanie statków.

12. Danych przekazywanych do wiadomości zgodnie z niniejszą umową w żadnym wypadku nie można udostępnić organom innym niż organy ds. kontrolowania i monitorowania, w sposób, który umożliwiłby identyfikację pojedynczego statku.

13. Ośrodkami monitorowania rybactwa Wspólnot Europejskich na potrzeby przekazywania Grenlandii przez Wspólnotę Europejską wiadomości i raportów zgodnie z pkt 5, 6 i 7 są ośrodki monitorowania rybactwa państwa bandery. Do celów przekazywania takich raportów i wiadomości Wspólnocie Europejskiej przez Grenlandię, ośrodkiem monitorowania rybactwa ze strony Wspólnot Europejskich jest ośrodek monitorowania rybactwa państwa członkowskiego, na którego wodach znajduje się lub znajdował określony statek. Ośrodek monitorowania rybactwa Grenlandii znajduje się w jednostce kontroli Dyrekcji Rybactwa (Grenlandzki Urząd Kontroli Licencji Połowowych) w Nuuk.

14. Strony wymieniają się informacjami o adresach i specyfikacjach wykorzystywanych na potrzeby elektronicznej łączności między ich ośrodkami monitorowania rybactwa, zgodnie z pkt 5, 6 i 7. Informacje takie powinny zawierać możliwie jak najwięcej danych, takich jak nazwiska, numery telefonów i adresy poczty elektronicznej, które mogą być przydatne do ogólnej komunikacji między ośrodkami monitorowania rybactwa Stron.

15. Jeżeli na wodach podlegających jurysdykcji jednej ze Stron zostanie zauważony statek określony w pkt 1, pływający pod banderą drugiej Strony, prowadzący lub zamierzający prowadzić połowy, lecz niewyposażony w satelitarne urządzenie lokacyjne oraz niezgłoszony do wiadomości Strony, której jurysdykcji podlegają dane wody, może on otrzymać polecenie opuszczenia wód tej Strony. Strony uzgadniają procedury dotyczące wymiany informacji w celu ustalenia, jakie są faktyczne powody braku takich wiadomości. Wymiana ma zapobiegać niesprawliwemu wykluczeniu statku.

16. Wielokrotne niedopełnienie przewidzianych niniejszym wymogów może zostać uznane za poważne naruszenie.

17. Strony dokonują weryfikacji niniejszych warunków w miarę potrzeb.

Przekazywanie wiadomości VMS ośrodkowi monitorowania rybactwa drugiej Strony

1) Wiadomość o wejściu („ENTRY”)

Dane:	Kod pola:	Obowiązkowo/ Fakultatywnie	Uwagi:
Początek zapisu	SR	M	Dane dotyczące systemu; wskazują początek zapisu
Adresat	AD	M	Dane dotyczące wiadomości; odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	M	Dane dotyczące wiadomości; nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Numer zapisu	RN	O	Dane dotyczące wiadomości; numer seryjny zapisu w danym roku
Data zapisu	RD	O	Dane dotyczące wiadomości; data przekazu
Godzina zapisu	RT	O	Dane dotyczące wiadomości; godzina przekazu
Typ wiadomości	TM	M	Dane dotyczące wiadomości; typ wiadomości „ENT”
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	M	Dane statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny	IR	M	Dane statku. Niepowtarzalny numer statku Strony Umawiającej się – kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane statku; numer znajdujący się na burcie statku
Szerokość geograficzna	LT	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Długość geograficzna	LG	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Prędkość	SP	M	Dane dotyczące pozycji statku; prędkość statku w dziesiętnych węzła
Kurs	CO	M	Dane dotyczące pozycji statku; kurs statku w 360° skali
Data	DA	M	Dane dotyczące pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	M	Dane dotyczące pozycji statku; godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	M	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec zapisu

2) Wiadomość/raport o pozycji („POSITION”)

Dane:	Kod pola:	Obowiązkowo/ Fakultatywnie	Uwagi:
Początek zapisu	SR	M	Dane dotyczące systemu; wskazują początek zapisu
Adresat	AD	M	Dane dotyczące wiadomości; odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	M	Dane dotyczące wiadomości; nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Numer zapisu	RN	O	Dane dotyczące wiadomości; numer seryjny zapisu w danym roku
Data zapisu	RD	O	Dane dotyczące wiadomości; data przekazu
Godzina zapisu	RT	O	Dane dotyczące wiadomości; godzina przekazu

Dane:	Kod pola:	Obowiązkowo/ Fakultatywnie	Uwagi:
Typ wiadomości	TM	M	Dane dotyczące wiadomości; typ wiadomości „POS” ⁽¹⁾
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	M	Dane statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny	IR	M	Dane statku. Niepowtarzalny numer statku Strony Umawiającej się – kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane statku; numer znajdujący się na burcie statku
Szerokość geograficzna	LT	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Długość geograficzna	LG	M	Dane dotyczące pozycji statku; pozycja w stopniach i minutach (WGS-84)
Kod działalności	AC	O ⁽²⁾	Dane dotyczące pozycji statku; „ANC” wskazuje ograniczony tryb przekazywania raportów
Prędkość	SP	M	Dane dotyczące pozycji statku; prędkość statku w dziesiętnych węzła
Kurs	CO	M	Dane dotyczące pozycji statku; kurs statku w 360° skali
Data	DA	M	Dane dotyczące pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	M	Dane dotyczące pozycji statku; godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	M	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec zapisu

⁽¹⁾ W przypadku raportów, w których statki zgłaszają usterkę satelitarnego urządzenia lokalizacyjnego, typ wiadomości powinien być „MAN”.

⁽²⁾ Stosowana wyłącznie, gdy statek przekazuje wiadomości „POS” ze zmniejszoną częstotliwością.

3) Wiadomość o wyjściu („EXIT”)

Dane:	Kod pola:	Obowiązkowo/ Fakultatywnie	Uwagi:
Początek zapisu	SR	M	Dane dotyczące systemu; wskazują początek zapisu
Adresat	AD	M	Dane dotyczące wiadomości; odbiorca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Nadawca	FR	M	Dane dotyczące wiadomości; nadawca. Kod ISO Alfa 3 kraju
Numer zapisu	RN	O	Dane dotyczące wiadomości; numer seryjny zapisu w danym roku
Data zapisu	RD	O	Dane dotyczące wiadomości; data przekazu
Godzina zapisu	RT	O	Dane dotyczące wiadomości; godzina przekazu
Typ wiadomości	TM	M	Dane dotyczące wiadomości; typ wiadomości „EXI”
Radiowy sygnał wywoławczy	RC	M	Dane statku; międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku
Wewnętrzny numer referencyjny.	IR	M	Dane statku. Niepowtarzalny numer statku Strony Umawiającej się – kod ISO Alfa-3 państwa bandery, po którym następuje numer
Zewnętrzny numer rejestracyjny	XR	O	Dane statku; numer znajdujący się na burcie statku
Data	DA	M	Dane dotyczące pozycji statku; data rejestracji pozycji TUC (RRRRMMDD)
Godzina	TI	M	Dane dotyczące pozycji statku; godzina rejestracji pozycji TUC (HHMM)
Koniec zapisu	ER	M	Dane dotyczące systemu; wskazują koniec zapisu

4) Informacje dotyczące formatu

Każda wiadomość w transmisji danych posiada następującą strukturę:

- podwójny ukośnik (//) oraz litery „SR” wskazują początek komunikatu,
- podwójny ukośnik (//) oraz kod pola wskazują początek elementu danych,
- pojedynczy ukośnik (/) oznacza oddzielenie kodu od danych,
- pary danych są oddzielone spacją,
- litery „ER” oraz podwójny ukośnik (//) wskazują koniec zapisu.

Wszystkie kody pól w niniejszym załączniku odpowiadają formatowi północno-atlantyckiemu, zgodnie z systemem kontroli i wdrażania NEAFC.

*Dodatek 3***Metody oraz kryteria oceny projektów w ramach tymczasowych wspólnych przedsięwzięć i wspólnych przedsiębiorstw**

1. Strony wymieniają informacje na temat przedstawianych projektów dotyczących ustanowienia tymczasowych wspólnych przedsięwzięć oraz wspólnych przedsiębiorstw, zgodnych z definicją podaną w art. 2 umowy.
2. Projekty są przedstawiane Wspólnocie przez właściwe organy danego państwa członkowskiego lub danych państw członkowskich.
3. Wspólnota przedstawia Wspólnemu Komitetowi wykaz projektów dotyczących tymczasowych wspólnych przedsięwzięć oraz wspólnych przedsiębiorstw. Wspólny Komitet dokonuje oceny projektów według, między innymi, następujących kryteriów:
 - a) technologia właściwa do proponowanych operacji połowowych;
 - b) docelowe gatunki oraz strefy połowowe;
 - c) wiek statku;
 - d) w przypadku tymczasowych wspólnych przedsięwzięć – całkowity czas trwania oraz czas trwania operacji połowowych;
 - e) dotychczasowe doświadczenie armatora ze Wspólnoty oraz partnera z Grenlandii w sektorze rybactwa.
4. Wspólny Komitet wydaje opinię w sprawie projektów po dokonaniu oceny na podstawie pkt 3.
5. W przypadku tymczasowych wspólnych przedsięwzięć, z chwilą uzyskania przez projekty pozytywnej opinii Wspólnego Komitetu, organy Grenlandii wydają niezbędne zezwolenia oraz licencje połowowe.

Warunki dotyczące dostępu do zasobów tymczasowych wspólnych przedsięwzięć w Grenlandii*1. Licencje*

Czas ważności licencji połowowych wydawanych przez Grenlandię jest równy czasowi trwania tymczasowych wspólnych przedsięwzięć. Połowy odbywają się w ramach kwot połowowych przydzielonych przez organy Grenlandii.

2. Zastąpienie statków

Statek wspólnotowy prowadzący działalność w ramach tymczasowego przedsięwzięcia może zostać zastąpiony innym statkiem wspólnotowym o takiej samej zdolności połowowej i specyfikacjach technicznych, wyłącznie z należycie uzasadnionych powodów oraz za zgodą Stron.

3. Wyposażenie

Statki prowadzące działalność w ramach tymczasowych wspólnych przedsięwzięć stosują się do zasad i przepisów obowiązujących w Grenlandii odnośnie do wyposażenia, które to przepisy i zasady stosuje się bez dyskryminacji w stosunku do statków grenlandzkich oraz wspólnotowych.

Dodatek 4

Szczegóły dotyczące prowadzenia połowów naukowo-badawczych

Rząd Lokalny Grenlandii i Komisja Europejska wspólnie podejmują decyzję w sprawie podmiotów gospodarczych Wspólnoty Europejskiej i najodpowiedniejszego czasu w odniesieniu do prowadzenia połowów naukowo-badawczych, jak również dokonują uzgodnień dotyczących prowadzenia tych połowów. W celu ułatwienia statkom prac naukowo-badawczych, Rząd Lokalny Grenlandii (za pośrednictwem Grenlandzkiego Instytutu Zasobów Naturalnych) przedstawia dostępne informacje naukowe oraz inne podstawowe informacje.

Przemysł rybny Grenlandii ściśle uczestniczy we współpracy (koordynacja i dialog w sprawie uzgodnień dotyczących połowów naukowo-badawczych).

Długość kampanii wynosi: maksymalnie sześć miesięcy i co najmniej trzy miesiące, chyba że Strony zmienią ten czas trwania za obopólnym porozumieniem.

Wybór kandydatów do prowadzenia kampanii naukowo-badawczych:

Komisja Europejska przekazuje władzom Grenlandii wnioski o licencje na połowy naukowo-badawcze. Dokumentacja techniczna zawiera:

- parametry techniczne statku;
- informacje o poziomie fachowej wiedzy oficerów statku o połowach;
- propozycję parametrów technicznych kampanii (czas trwania, urządzenia, rejon poszukiwań itd.).

W razie stwierdzenia takiej konieczności, Rząd Lokalny Grenlandii zorganizuje dialog techniczny między organami administracji Grenlandii i władzami Wspólnoty z zainteresowanymi armatorami.

Przed rozpoczęciem kampanii, armatorzy przedkładają władzom Grenlandii oraz Komisji Europejskiej:

- oświadczenie o połowach znajdujących się już na pokładzie;
- dane techniczne narzędzi połowowych, które będą używane podczas kampanii,
- zapewnienie, że spełniają wymogi grenlandzkich regulacji w odniesieniu do rybactwa;

Podczas kampanii na morzu, zainteresowani armatorzy:

- przedstawiają Grenlandzkiemu Instytutowi Zasobów Naturalnych, władzom Grenlandii i Komisji Europejskiej tygodniowy raport z połowów dziennych oraz w zaciągu, włącznie z opisem technicznych parametrów kampanii (pozycja, głębokość, dzień i godzina, połowy i inne uwagi lub komentarze);
- wskazują pozycję statku, prędkość i kierunek za pomocą systemu monitorowania statków (VMS);
- zapewniają obecność na pokładzie grenlandzkiego obserwatora naukowego, wybranego przez władze Grenlandii. Rola obserwatora polegać będzie na zebraniu informacji naukowych z połowów, jak również na pobraniu próbek połowów. Obserwator traktowany jest jak oficer statku, a armator pokrywa koszty jego utrzymania podczas pobytu na pokładzie. Decyzje w sprawie terminu pobytu obserwatora na statku, długości jego pobytu, portu wejścia na pokład i zejścia z pokładu zostaną podjęte w porozumieniu z władzami Grenlandii. O ile nie istnieje odmienne porozumienie między Stronami, statek nigdy nie będzie zobowiązany do zatrzymania się w porcie częściej niż raz na dwa miesiące;
- na żądanie władz Grenlandii, przedstawiają statki do inspekcji w momencie opuszczania grenlandzkiej WSE;
- zobowiązani są przestrzegać grenlandzkich przepisów dotyczących rybactwa.

Połowy z kampanii naukowo-badawczej pozostają własnością armatora.

Przed rozpoczęciem każdej kampanii, organy Grenlandii podejmują ustalenia dotyczące połowów naukowo-badawczych i przekazują je do wiadomości kapitanowi danego statku.

Władze Grenlandii wyznaczają osobę do kontaktów, odpowiedzialną za rozwiązywanie nieprzewidzianych problemów, które mogą utrudniać prowadzenie połowów naukowo-badawczych.

Przed rozpoczęciem każdej kampanii, władze Grenlandii przedstawiają szczegółowe informacje oraz warunki dotyczące naukowo-badawczych kampanii połowowych, zgodnie z art. 9 i 10 umowy oraz z obowiązującym prawem Grenlandii.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 754/2007**z dnia 28 czerwca 2007 r.****zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1941/2006, (WE) nr 2015/2006 i (WE) nr 41/2007
w odniesieniu do wielkości dopuszczalnych połowów i związanych z nimi warunków dla
niektórych zasobów rybnych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 423/2004 z dnia 26 lutego 2004 r. ustanawiające środki odnowienia zasobów dorsza ⁽²⁾, w szczególności jego art. 8,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1941/2006 ⁽³⁾ ustala wielkości dopuszczalnych połowów i inne związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, mające zastosowanie do Morza Bałtyckiego na 2007 r.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 1941/2006 przewiduje, że dodatkowe dni, w których połowy są zakazane, przydzielane przez państwa członkowskie w niektórych podobszarach Morza Bałtyckiego, mają być podzielone na okresy nie krótsze niż 5 dni. Przepis ten nie ma jednak zastosowania, w przypadku gdy dodatkowe dni, w których połowy są zakazane, łączą się z ustalonymi zamkniętymi okresami przewidzianymi we wspomnianym rozporządzeniu, jeżeli całkowity okres, w którym połowy są zakazane, wynosi 5 lub więcej dni. Należy wyjaśnić wstecznie przydzielanie dodatkowych dni, w których połowy są zakazane.

(3) Przepisy dotyczące wyznaczonych portów powinny zostać wyjaśnione.

(4) Sznury dryfujące powinny zostać wyłączone z typów narzędzi podlegających ograniczeniom nakładów połowowych, gdy ten typ narzędzi nie jest używany do połowów dorsza.

(5) Ponieważ nie uważa się za konieczne utrzymania odniesienia do podobszaru 27 w zakresie ograniczeń nakładów połowowych w Morzu Bałtyckim z uwagi na minimalne połowy dorsza w tym podobszarze, odniesienie do tego podobszaru powinno zostać wykreślone.

(6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2015/2006 ⁽⁴⁾ ustanawia na rok 2007 i 2008 wielkości dopuszczalne połowów dla wspólnotowych statków rybackich dotyczące niektórych głębinowych zasobów rybnych.

(7) Należy wyjaśnić opisy niektórych stref połowów we wspomnianym rozporządzeniu, aby zapewnić właściwą identyfikację obszaru, na którym można poławić daną kwotę.

(8) Niektóre kwoty i przypisy dla niektórych gatunków były we wspomnianym rozporządzeniu wskazane niedokładnie i należy je poprawić.

(9) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 ⁽⁵⁾ ustala wielkości dopuszczalne połowów na 2007 r. i inne związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, gdzie wymagane są ograniczenia połowowe.

(10) Należy wyjaśnić niektóre przepisy szczegółowe dotyczące wyładunku lub przeladunku ryb mrożonych poławianych przez statki rybackie państwa trzeciego w obszarze konwencji NEAFC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2004, str. 8. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 441/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, str. 28).

⁽³⁾ Dz.U. L 367 z 22.12.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 609/2007 (Dz.U. L 141 z 2.6.2007, str. 33).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 28. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 609/2007.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 643/2007 (Dz.U. L 151 z 13.6.2007, str. 1).

- (11) Należy wyjaśnić tytuł załącznika IA do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 i niektóre opisy stref połowowych, aby zapewnić właściwą identyfikację obszarów, na których można poławiać daną kwotę.
- (12) Ostateczne ograniczenie połowów dobijaka w strefach ICES IIIa i IV oraz wodach WE strefy ICES IIa zostaje określone na podstawie zalecenia Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) oraz Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) oraz zgodnie z pkt 8 załącznika IID do rozporządzenia (WE) nr 41/2007. Dobijak należy do zasobów Morza Północnego dzielonych z Norwegią, które nie podlegają jednak obecnie wspólnemu zarządzaniu. Ostateczne ograniczenia połowów są zgodne z uzgodnionym zapisem wniosków konsultacji z Norwegią w sprawie rybołówstwa z dnia 22 maja 2007 r.
- (13) Warunki mające zastosowanie do kwot przyłowów rajowatych powinny zostać ograniczone do ilości ponad 200 kg tych gatunków.
- (14) Okres referencyjny odnoszący się do obliczania nakładu połowowego wykorzystywanego przez dane floty korzystające z przyznania dodatkowych dni za stałe zaprzestanie działalności połowowej jest nieprawidłowo wyznaczony i należy go poprawić.
- (15) Współrzędne wyznaczające obszar, którego dotyczą środki techniczne w Morzu Irlandzkim, określony w załączniku III, nie są prawidłowo wyznaczone i należy je poprawić.
- (16) Na trzecim dorocznym posiedzeniu, które odbyło się w dniach 11–15 grudnia 2006 r., Komisja ds. Połowów na Zachodnio-Środkowym Pacyfiku przyjęła środki mające na celu ochronę zasobów tuńczyka oraz środki regulacyjne w odniesieniu do miecznika w niektórych obszarach. Należy zagwarantować wprowadzenie tych środków do prawa wspólnotowego.
- (17) W wyniku konsultacji przeprowadzonych dnia 18 stycznia 2007 r. między Wspólnotą, Wyspami Owczymi, Islandią, Norwegią i Federacją Rosyjską osiągnięto porozumienie w sprawie uprawnień do połowów atlantycko-skandynawskiego stada śledzia (śledzia norweskiego) w północno-wschodnim Atlantyku. Zgodnie z tym porozumieniem liczba licencji wspólnotowych ma zostać zwiększona z 77 do 93. Należy wdrożyć to porozumienie do prawa wspólnotowego.
- (18) Rozporządzenia (WE) nr 1941/2006, (WE) nr 2015/2006 oraz (WE) nr 41/2007 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 1941/2006

W załącznikach I, II i III do rozporządzenia (WE) nr 1941/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 2015/2006

W części 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 41/2007

W rozporządzeniu (WE) nr 41/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W drodze odstępstwa od art. 28e ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 kapitanowie wszystkich statków rybackich lub ich przedstawiciele, przewożąc ryby, o których mowa w art. 49, i mając zamiar zawinąć do portu lub dokonać wyładunku lub przeładunku, co najmniej trzy dni przed planowaną datą przybycia powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego portu, z którego zamierzają skorzystać.”;

2) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy państwa członkowskiego portu mogą zezwolić na wyładunki lub przeładunki wyłącznie, jeżeli państwo bandery statku rybackiego zamierzającego dokonać wyładunku lub przeładunku bądź, w przypadku gdy statek prowadził operacje przeładunku poza portem, państwo lub państwa bandery statku, z którego dokonano przeładunku, potwierdziły poprzez zwrot kopii formularza przekazanego na mocy art. 51 ust. 3 z odpowiednio wypełnioną częścią B, że:”;

b) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe organy państwa członkowskiego portu bezzwłocznie informują – poprzez przekazanie kopii formularza określonego w części I załącznika IV z odpowiednio wypełnioną częścią C o swojej decyzji dotyczącej przyznania lub nieprzyznania zezwolenia na wyładunek lub przeładunek – Komisję i Sekretariat NEAFC, jeżeli wyładowane lub przeładowane ryby złowiono w obszarze podlegającym konwencji NEAFC.”;

3) artykuł 53 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwe organy państw członkowskich prowadzą co roku w swoich portach inspekcje co najmniej 15 % wylądunków lub przelądunków dokonywanych przez statki rybackie państw trzecich, o których mowa w art. 49.”;

4) w załącznikach IA, IIA, III i IV do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Jednak art. 1, w odniesieniu do zmian zamieszczonych w załączniku I pkt 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

S. GABRIEL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 1941/2006 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- a) skreśla się przypis 1 pod zapisami dotyczącym gatunków dorsza w podobozarach 25–32 (wody WE) i gatunków dorsza w podobozarach 22–24 (wody WE); oraz
- b) skreśla się dodatek I do załącznika I;

2) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 1.1 otrzymuje brzmienie:

„1.1. Połowy z użyciem włoków, okrężnic lub innych podobnych narzędzi połowowych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub przy użyciu sieci skrzelowych stawnych, oplątujących i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub za pomocą lin dennych lub sznurów haczykowych, poza sznurami dryfującymi, są zakazane:

- a) od dnia 1 do dnia 7 stycznia, od dnia 31 marca do dnia 1 maja i dnia 31 grudnia w podobozarach 22–24; oraz
- b) od dnia 1 do dnia 7 stycznia, od dnia 5 do dnia 10 kwietnia, od dnia 1 lipca do dnia 31 sierpnia i dnia 31 grudnia w podobozarach 25–26.”;

b) punkt 1.2 otrzymuje brzmienie:

„1.2. Państwa członkowskie zapewniają w odniesieniu do statków rybackich pływających pod ich banderą, że połowy z użyciem włoków, okrężnic lub podobnego sprzętu o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub z użyciem sieci skrzelowych dennych, oplątujących i trójściennych o rozmiarze oczek równym lub większym niż 90 mm, lub za pomocą lin dennych lub sznurów haczykowych, poza sznurami dryfującymi, są również zakazane:

- a) przez 77 dni kalendarzowych w podobozarach 22–24 poza okresem, o którym mowa w pkt 1.1 lit. a); oraz
- b) przez 67 dni kalendarzowych w podobozarach 25–26 poza okresem, o którym mowa w pkt 1.1 lit. b).

Państwa członkowskie podzielą dni, o których mowa w lit. a) i b), na okresy nie krótsze niż 5 dni, z wyjątkiem sytuacji, w której dni, o których mowa w lit. a) i b), są dołączone do okresów ustalonych odpowiednio w pkt 1.1 lit. a) i 1.1 lit. b), wyłączając dzień 31 grudnia.”;

c) dodaje się pkt 1.3 w brzmieniu:

„1.3. Podczas połowów sznurami dryfującymi w okresach, o których mowa w pkt 1.1 i 1.2, dorsz nie jest przechowywany na pokładzie.”;

3) w załączniku III ppkt 2.7.1 otrzymuje brzmienie:

„2.7.1. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło porty do wyładunku dorsza, to statki rybackie przechowujące ponad 750 g dorsza żywej wagi mogą dokonywać wyładunku dorsza wyłącznie w tych wyznaczonych portach.”.

ZAŁĄCZNIK II

W części 2 załącznika do rozporządzenia (WE) nr 2015/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) zapis dotyczący gatunku beryksy w wodach Wspólnoty oraz wodach nieznajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich w strefach ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Beryksy <i>Beryx spp.</i>	Strefa:	III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich)
Rok	2007	2008	
Hiszpania	74	74	
Francja	20	20	
Irlandia	10	10	
Portugalia	214	214	
Zjednoczone Królestwo	10	10	
WE	328	328	

- 2) zapis dotyczący gatunku buławik czarny w strefie ICES IIIa i wodach Wspólnoty w strefach ICES IIIbcd otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Strefa:	IIIa i wody Wspólnoty IIIbcd
Rok	2007	2008	
Dania	1 002	946	
Niemcy	6	5	
Szwecja	52	49	
WE	1 060	1 000	

- 3) zapis dotyczący gatunku buławik czarny w wodach Wspólnoty oraz wodach nieznajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich w strefach ICES VIII, IX, X, XII i XIV i V (wody terytorialne Grenlandii) otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Buławik czarny <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Strefa:	VIII, IX, X, XII, i XIV (wody Wspólnoty oraz wody nieznajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich)
Rok	2007	2008	
Niemcy	40	40	
Hiszpania	4 391	4 391	
Francja	202	202	
Irlandia	9	9	
Zjednoczone Królestwo	18	18	
Łotwa	71	71	
Litwa	9	9	
Polska	1 374	1 374	
WE	6 114	6 114	

- 4) zapis dotyczący gatunku gardłosz atlantycki w wodach Wspólnoty oraz wodach niezajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich w strefach ICES I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XI, XII i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Gardłosz atlantycki <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Strefa:	I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII i XIV (wody Wspólnoty oraz wody niezajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich)
Rok	2007	2008	
Hiszpania	4	3	
Francja	23	15	
Irlandia	6	4	
Portugalia	7	5	
Zjednoczone Królestwo	4	3	
WE	44	30 ¹⁾	

- 5) zapis dotyczący gatunku molwa niebieska w wodach Wspólnoty oraz wodach niezajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich w strefach ICES VI i VII otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Molwa niebieska <i>Molva dypterygia</i>	Strefa:	VI i VII ⁽²⁾ (wody Wspólnoty oraz wody niezajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich)
Rok	2007	2008	
Niemcy	26	21	
Estonia	4	3	
Hiszpania	83	67	
Francja	1 898	1 518	
Irlandia	7	6	
Litwa	2	1	
Polska	1	1	
Zjednoczone Królestwo	482	386	
Inne ⁽¹⁾	7	6	
WE	2 510	2 009	

⁽¹⁾ Wyłącznie przyłowy. Żaden rodzaj ukierunkowanych połowów nie jest dozwolony w ramach tej kwoty.

⁽²⁾ Państwa członkowskie zapewniają naukowe monitorowanie połowów molwy niebieskiej, w szczególności w odniesieniu do statków rybackich, które wyladowały ponad 30 ton molwy niebieskiej w 2005 r. Wszystkie statki zawiadamiają z wyprzedzeniem o wyladunku ponad 5 ton molwy niebieskiej i wyladowują nie więcej niż 25 ton molwy niebieskiej po zakończeniu każdego rejsu połowowego.

- 6) zapis dotyczący gatunku morlesz bogar w wodach Wspólnoty oraz wodach niezajdujących się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich otrzymuje brzmienie:

„Gatunek:	Morlesz bogar <i>Pagellus bogaraveo</i>	Strefa:	X (wody Wspólnoty i wody nie znajdujące się w obszarze zwierzchnictwa lub jurysdykcji państw trzecich)
Rok	2007	2008	
Hiszpania ⁽¹⁾	10	10	
Portugalia ⁽¹⁾	1 116	1 116	
Zjednoczone Królestwo ⁽¹⁾	10	10	
WE ⁽¹⁾	1 136	1 136	

⁽¹⁾ Do 10 % kwot z 2008 r. może zostać wykorzystanych w grudniu 2007 r.”

ZAŁĄCZNIK III

W załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku IA wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„CIEŚNINY SKAGERRAK I KATTEGAT, strefy ICES I, II, III, IV V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV, wody WE CECAF, wody Gujany Francuskiej”;

b) zapis dotyczący gatunku dobijak w strefie ICES IIIa; wody WE w strefach ICES IIa i IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Dobijakowate <i>Ammodytidae</i> ”	Strefa: IIIa; wody WE strefy IIa i IV ⁽¹⁾ SAN/2A3A4.
Dania	144 324 ⁽²⁾
Zjednoczone Królestwo	3 155 ⁽³⁾
Wszystkie państwa członkowskie	5 521 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
WE	153 000 ⁽⁶⁾
Norwegia	20 000 ⁽⁷⁾
TAC	Nie dotyczy. ⁽⁸⁾

Analityczny TAC.
 Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
 Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
 Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Z wyjątkiem wód w odległości 6 mil od linii podstawowych Zjednoczonego Królestwa na Szetlandach, Fair Isle i Foula.

⁽²⁾ Z których nie więcej niż 125 459 ton może zostać złowionych w wodach WE, strefy IIa i IV. Pozostałych 18 865 ton może zostać złowionych wyłącznie w strefie ICES IIIa.

⁽³⁾ Z których nie więcej niż 2 742 tony mogą zostać złowione w wodach WE, strefy IIa i IV. Pozostałych 413 ton może zostać złowionych wyłącznie w wodach WE, strefa ICES IIIa.

⁽⁴⁾ Z których nie więcej niż 4 799 ton może zostać złowionych w wodach WE, strefy ICES IIa i IV. Pozostałe 722 tony mogą zostać złowione wyłącznie w strefie ICES IIIa; państwa członkowskie inne niż Szwecja mogą dokonywać połowów wyłącznie w wodach WE, strefa IIIa.

⁽⁵⁾ Z wyjątkiem Danii oraz Zjednoczonego Królestwa.

⁽⁶⁾ Z których nie więcej niż 133 000 ton może zostać złowionych w wodach WE, strefy ICES IIa i IV. Pozostałych 20 000 ton może zostać złowionych wyłącznie w strefie ICES IIIa.

⁽⁷⁾ Do wykorzystania w strefie ICES IV.

⁽⁸⁾ Nie więcej niż 170 000 ton może zostać złowionych w strefach ICES IIa i IV zgodnie z protokołem uzgodnień z Norwegią z dnia 22 maja 2007 r.”

c) zapis dotyczący gatunku śledź w strefie ICES IV na północ od 53°30' N otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Śledź ⁽¹⁾ <i>Clupea harengus</i>	Strefa: Wody WE i Norwegii W STREFIE IV na północ od 53° 30' N HER/04A., HER/04B.
Dania 50 349	Analityczny TAC Nie stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Niemcy 34 118	
Francja 19 232	
Niderlandy 47 190	
Szwecja 3 470	
Zjednoczone Królestwo 50 279	
WE 204 638	
Norwegia 50 000 ⁽²⁾	
TAC 341 063	

⁽¹⁾ Wyładunki śledzia złowionego przy wykorzystaniu sieci o rozmiarze oczek równym 32 mm lub większym. Państwa członkowskie muszą informować Komisję o wyładunkach śledzia, uwzględniając rozróżnienie między strefami ICES IVa i IVb.

⁽²⁾ Można poławiać na wodach WE. Połowy dokonane w ramach tej kwoty należy odjąć od udziału Norwegii w TAC.

Warunki specjalne

W ramach limitów wyżej wymienionych kwot w określonych strefach nie można poławiać ilości większych niż wymienione poniżej:

Wody norweskie na południe od 62° N
(HER/*04N-)

WE 50 000"

d) zapis dotyczący gatunku śledź w strefach ICES Vb i VIb i w wodach WE strefy ICES VIaN otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Śledź <i>Clupea harengus</i>	Strefa: wody WE i wody międzynarodowe w strefach Vb, VIb i VIaN ⁽¹⁾ HER/5B6ANB.
Niemcy 3 727	Zapobiegawczy TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.
Francja 705	
Irlandia 5 036	
Niderlandy 3 727	
Zjednoczone Królestwo 20 145	
WE 33 340	
Wyspy Owcze 660 ⁽²⁾	
TAC 34 000	

⁽¹⁾ Odnosi się to do zasobów śledzia w strefie ICES VIa, na północ od 56°00' N oraz w tej części strefy VIa, która położona jest na wschód od 07° 00' W oraz na północ od 55° 00' N, z wyłączeniem rzeki Clyde.

⁽²⁾ Kwotę można poławiać jedynie w strefie ICES VIa na północ od 56° 30' N."

e) zapis dotyczący gatunku plamiak w strefach ICES VIb, XII i XIV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	Strefa: wody WE i wody międzynarodowe stref VIb, XII i XIV HAD/6B1214
Belgia 10 Niemcy 12 Francja 509 Irlandia 363 Zjednoczone Królestwo 3 721 WE 4 615 TAC 4 615”	Analityczny TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

f) zapis dotyczący gatunków rajowatych w wodach WE, strefy IIa i IV otrzymuje brzmienie:

„Gatunek: Rajowate <i>Rajidae</i>	Strefa: EC waters of IIa and IV SRX/2AC4-C
Belgia 369 ⁽¹⁾ Dania 14 ⁽¹⁾ Niemcy 18 ⁽¹⁾ Francja 58 ⁽¹⁾ Niderlandy 314 ⁽¹⁾ Zjednoczone Królestwo 1 417 ⁽¹⁾ WE 2 190 ⁽¹⁾ TAC 2 190	Zapobiegawczy TAC. Stosuje się art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Nie stosuje się art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

⁽¹⁾ Kwota przyłówów. W przypadku gdy ponad 200 kg tego gatunku jest złowionych w nieprzerwanym okresie 24-godzinny, gatunek ten nie może stanowić więcej niż 25 % żywej wagi połowu zatrzymanego na pokładzie.”

2) w załączniku IIA wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 10.1 otrzymuje brzmienie:

„10.1. Komisja może przydzielić państwom członkowskim dodatkową liczbę dni, w trakcie których statek może przebywać na danym obszarze, posiadając na pokładzie którekolwiek z narzędzi, o których mowa w pkt 4.1, na podstawie trwałego zaprzestania działalności połowowej, które nastąpiło w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. Nakład połowowy wykorzystany w 2001 r. mierzony w kilowatodniach wycofanych statków stosujących dane narzędzia w danym obszarze dzieli się przez nakład połowowy wykorzystany przez wszystkie statki stosujące te narzędzia w 2001 r. Dodatkową liczbę dni oblicza się następnie przez pomnożenie tak uzyskanego wyniku przez pierwotnie przydzieloną liczbę dni. Jakakolwiek część dnia będąca wynikiem tych obliczeń jest zaokrąglana do pełnego dnia. Przepisy niniejszego punktu nie mają zastosowania w przypadku, gdy statek został zastąpiony zgodnie z pkt 5.2 lub gdy fakt wycofania był wykorzystywany w poprzednich latach w celu uzyskania dodatkowych dni na morzu.”;

b) punkt 11.4 otrzymuje brzmienie:

„11.4. Między dniem 1 lutego 2007 r. a dniem 31 stycznia 2008 r. Komisja może przydzielić państwom członkowskim na podstawie pilotażowego projektu zwiększenia danych dodatkowych sześć dni, w ciągu których statek może przebywać w obszarze określonym w pkt 2.1 lit. c) i posiadać na pokładzie narzędzia połowowe określone w pkt 4.1 lit. a) ppkt (iv) i pkt 4.1 lit. a) ppkt (v).”;

c) punkt 11.5 otrzymuje brzmienie:

„11.5. Między dniem 1 lutego 2007 r. a dniem 31 stycznia 2008 r. Komisja może przydzielić państwom członkowskim na podstawie pilotażowego projektu zwiększenia danych dodatkowych dwanaście dni, w ciągu których statek może przebywać w obszarze określonym w pkt 2.1 lit. c) i posiadać na pokładzie narzędzia połowowe określone w pkt 4.1, z wyjątkiem narzędzi połowowych określonych w pkt 4.1 lit. a) ppkt (iv) i pkt 4.1 lit. a) ppkt (v).”;

3) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 8.1 otrzymuje brzmienie:

„8.1. W okresie od dnia 14 lutego 2007 r. do dnia 30 kwietnia 2007 r. zabrania się stosowania wszelkich włoków dennych, niewodów lub podobnych narzędzi ciągnionych, wszelkich pławnic, sieci oplątujących lub podobnych sieci statycznych lub wszelkich narzędzi połowowych zawierających haczyki w części rejonu ICES VIIa ograniczonego przez:

- wschodnie wybrzeże Irlandii i wschodnie wybrzeże Irlandii Północnej, oraz
- proste linie kolejno łączące następujące współrzędne geograficzne,
- punkt na wschodnim wybrzeżu półwyspu Ards w Irlandii Północnej na 54° 30' N,
- 54° 30' N, 04° 50' W,
- 53° 15' N, 04° 50' W,
- punkt na wschodnim wybrzeżu Irlandii na 53° 15' N.”;

b) punkt 9.4 otrzymuje brzmienie:

„9.4. W drodze odstępstwa od pkt 9.3 dozwolone jest stosowanie następujących narzędzi:

- a) pławnic o rozmiarze oczka równym co najmniej 120 mm i mniejszym niż 150 mm, pod warunkiem że stosuje się je w wodach, gdzie wskazana na mapach głębokość jest mniejsza niż 600 metrów, mają one nie więcej niż 100 oczek głębokości, ich współczynnik osadzenia wynosi nie mniej niż 0,5 i są uzbrojone w pływaki lub równoważne urządzenia usplawniające. Długość każdego zestawu sieci wynosi najwyżej 2,5 km, a całkowita długość wszystkich zastosowanych zestawów w dowolnym momencie nie przekracza 25 km na statek. Maksymalny czas zanurzenia w wodzie wynosi 24 godziny; lub
- b) sieci oplątujących o rozmiarze oczka równym 250 mm lub więcej, pod warunkiem że stosuje się je w wodach, gdzie wskazana na mapach głębokość jest mniejsza niż 600 metrów, mają one nie więcej niż 15 oczek głębokości, ich współczynnik osadzenia wynosi nie mniej niż 0,33 i nie są uzbrojone w pływaki lub równoważne urządzenia usplawniające. Długość każdego zestawu sieci wynosi najwyżej 10 km. Całkowita długość wszystkich zastosowanych zestawów w dowolnym momencie nie przekracza 100 km na statek. Maksymalny czas zanurzenia w wodzie wynosi 72 godziny.

Odstępstwo to nie ma jednak zastosowania w obszarze regulacyjnym NEAFC.”;

c) punkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21. **Zachodnio-środkowy Pacyfik**

- 21.1. Państwa członkowskie gwarantują, że całkowity nakład połowowy dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna, tuńczyka bonito i tuńczyka długopłetwego w obszarze objętym Konwencją o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb daleko migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (»obszar objęty konwencją«) jest ograniczony do nakładu połowowego ustanowionego w umowach partnerskich dotyczących rybołówstwa zawartych między Wspólnotą a państwami przybrzeżnymi tego regionu.
- 21.2. Państwa członkowskie, których statki rybackie są upoważnione do połowów w obszarze objętym konwencją, opracowują plany zarządzania dotyczące stosowania kotwiczonych lub dryfujących urządzeń powodujących koncentrację ryb (FAD). Wspomniane plany zarządzania obejmują strategię mającą na celu ograniczenie interakcji z młodymi osobnikami z gatunku tuńczyka żółtopłetwego i opastuna.
- 21.3. Plany zarządzania, o których mowa w pkt 21.2, są przedkładane Komisji najpóźniej do dnia 15 października 2007 r. Na podstawie tych planów zarządzania Komisja sporządza wspólnotowy plan zarządzania i przedkłada go sekretariatowi Komisji ds. Połowów na Zachodnio-Środkowym Pacyfiku (WCPFC) najpóźniej do dnia 31 grudnia 2007 r.
- 21.4. Liczba statków wspólnotowych dokonujących połowów miecznika w obszarach na południe od 20° S obszaru objętego konwencją nie przekracza 14 statków. Udział Wspólnoty ogranicza się do statków pływających pod banderą Hiszpanii.”;

4) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) część I otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ I

Ograniczenia ilościowe licencji oraz zezwoleń połowowych w odniesieniu do statków wspólnotowych łowiących na wodach państw trzecich

Obszar połowu	Połowy	Liczba pozwoleń	Rozdział licencji między państwami członkowskimi	Maksymalna liczba statków przebywających w dowolnym momencie
Wody Norwegii oraz strefa połowów wokół Jan Mayen	Śledź, na północ od 62° 00' N	93	DK: 32, DE: 6, FR: 1, IRL: 9, NL: 11, SW: 12, UK: 21, PL: 1	69
	Gatunki denne, na północ od 62° 00' N	80	FR: 18, PT: 9, DE: 16, ES: 20, UK: 14, IRL: 1	50
	Makrela, na południe od 62° 00' N, połów okrężnicami	11	DE: 1 ⁽¹⁾ , DK: 26 ⁽¹⁾ , FR: 2 ⁽¹⁾ , NL: 1 ⁽¹⁾	nie dotyczy
	Makrela, na południe od 62° 00' N, połów włokami	19		nie dotyczy
	Makrela, na północ od 62° 00' N, połów okrężnicami	11 ⁽²⁾	DK: 11	nie dotyczy
	Gatunki przemysłowe, na południe od 62° 00' N	480	DK: 450, UK: 30	150
Wody Wysp Owczych	Ogół połowów włokiem przez statki o długości nie większej niż 180 stóp, w strefie pomiędzy 12 a 21 milą od linii podstawowych Wysp Owczych	26	BE: 0, DE: 4, FR: 4, UK: 18	13
	Ukierunkowane połowy dorsza i płamiaka siecią o minimalnym rozmiarze oczek wynoszącym 135 mm, ograniczone do obszaru na południe od 62° 28' N oraz na wschód od 6° 30' W	8 ⁽³⁾		4
	Połów włokiem poza obszarem 21 mil od linii podstawowych Wysp Owczych. W okresach od dnia 1 marca do dnia 31 maja oraz od dnia 1 października do dnia 31 grudnia statki te mogą prowadzić działalność w obszarze między 61° 20' N a 62° 00' N oraz w strefie między 12 a 21 milami od linii podstawowych.	70	BE: 0, DE: 10, FR: 40, UK: 20	26
	Połów molwy niebieskiej włokiem o minimalnym rozmiarze oczek sieci wynoszącym 100 mm w obszarze na południe od 61° 30' N oraz na zachód od 9° 00' W oraz w obszarze między 7° 00' W a 9° 00' W na południe od 60° 30' N oraz w obszarze na południowy zachód od linii między 60° 30' N, 7° 00' W a 60° 00' N, 6° 00' W.	70	DE: 8 ⁽⁴⁾ , FR: 12 ⁽⁴⁾ , UK: 0 ⁽⁴⁾	20 ⁽⁵⁾

Obszar połowu	Połowu	Liczba pozwoleń	Rozdział licencji między państwami członkowskimi	Maksymalna liczba statków przebywających w dowolnym momencie
	Ukierunkowany połów czarniaka włokiem o minimalnym rozmiarze oczek sieci wynoszącym 120 mm oraz z możliwością wykorzystania obręczy okrągłej worka włoka.	70		22 ⁽⁵⁾
	Połów błękitka. Całkowita liczba licencji może zostać zwiększona o cztery statki tworzące pary, jeżeli władze Wysp Owczych wprowadzą specjalne zasady dostępu do obszaru nazywanego „głównym obszarem połowowym błękitka”	36	DE: 3, DK: 19, FR: 2, UK: 5, NL: 5	20
	Połowy wędami	10	UK: 10	6
	Połowy makreli	12	DK: 12	12
	Połowy śledzia na północ od 62° N	21	DE: 1, DK: 7, FR: 0, UK: 5, IRL: 2, NL: 3, SW: 3	21

⁽¹⁾ Podział ten obowiązuje dla połowów okrężnicą i włokiem.

⁽²⁾ Do wyboru spośród 11 licencji na połowy makreli okrężnicami na południe od 62° 00' N.

⁽³⁾ Zgodnie z uzgodnionymi wnioskami z 1999 r. dane liczbowe dotyczące połowów ukierunkowanych dorsza i plamiaka są częścią danych ustalonych dla „Ogółu połowów ryb włokiem przez statki o długości nie większej niż 180 stóp, w strefie między 12 a 20 milami od linii podstawowych Wysp Owczych”.

⁽⁴⁾ Liczby te odnoszą się do maksymalnej liczby statków przebywających w obszarze w dowolnym czasie.

⁽⁵⁾ Liczby te są częścią danych ustalonych dla „Połowu ryb włokiem poza obszarem 21 mil od linii podstawowych Wysp Owczych.”

b) część II otrzymuje brzmienie:

„CZĘŚĆ II

Ograniczenia ilościowe licencji połowowych oraz zezwoleń połowowych w odniesieniu do statków rybackich państw trzecich na wodach Wspólnoty

Państwo bandery	Połowu	Liczba pozwoleń	Maksymalna liczba statków przebywających w obszarze w dowolnym czasie
Norwegia	Śledź, na północ od 62° 00' N	20	20
Wyspy Owcze	Makrela, VIa (na północ od 56° 30' N), VIIe,f,h, ostrobok, IV, VIa (na północ od 56° 30' N), VIIe,f,h; śledź, VIa (na północ od 56° 30' N)	14	14
	Śledź, na północ od 62° 00' N	21	21
	Śledź, IIIa	4	4
	Połowy przemysłowe okowiela i szprota, IV, VIa (na północ od 56° 30' N); dobijakowate, IV (łącznie z nieuniknionymi przyłowami błękitka)	15	15
	Molwa i brośma	20	10
	Błękitek, II, VIa (na północ od 56° 30' N), VIb, VII (na zachód od 12° 00' W)	20	20
	Molwa niebieska	16	16

Państwo bandery	Połowcy	Liczba pozwoleń	Maksymalna liczba statków przebywających w obszarze w dowolnym czasie
Wenezuela	Lucjanowate ⁽¹⁾ (wody Gujany Francuskiej)	41	pm
	Rekiny (wody Gujany Francuskiej)	4	pm

⁽¹⁾ Należy poławiać wyłącznie sznurami haczykowymi lub łapaczami (lucjanowate) lub sznurami haczykowymi lub siecią o rozmiarze oczek wynoszącym 100 mm, na głębokościach większych niż 30 m (rekiny). W celu wydania takich licencji należy przedstawić dowód na to, iż istnieje ważna umowa między właścicielem statku składającym wniosek o wydanie licencji a przedsiębiorstwem przetwórczym położonym na terenie francuskiego departamentu Gujany oraz że umowa ta zawiera zobowiązanie do wylądowania przynajmniej 75 % wszystkich połowów lucjanowatych, lub 50 % wszystkich połowów rekina z danego statku w tym departamencie francuskim, tak aby mogły one być przetworzone w zakładzie tego przedsiębiorstwa. Umowa, o której mowa powyżej, musi zostać potwierdzona przez władze francuskie, które zapewniają, iż jest ona zgodna zarówno z rzeczywistą zdolnością produkcyjną umawiającego się przedsiębiorstwa przetwórczego, jak i z celami w odniesieniu do rozwoju gospodarki Gujany. Kopia należytej potwierdzonej umowy jest dołączana do wniosku o wydanie licencji. W przypadku gdy odmawia się udzielenia potwierdzenia, o którym mowa powyżej, władze francuskie powiadamiają o tej odmowie oraz wskazują powody odmowy zainteresowanej stronie i Komisji."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 755/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	33,7
	MK	39,3
	TR	97,2
	ZZ	56,7
0707 00 05	JO	159,1
	TR	101,8
	ZZ	130,5
0709 90 70	IL	42,1
	TR	91,3
	ZZ	66,7
0805 50 10	AR	60,4
	ZA	62,1
	ZZ	61,3
0808 10 80	AR	100,5
	BR	83,9
	CA	99,5
	CL	84,6
	CN	74,3
	CO	90,0
	NZ	99,9
	US	123,7
	UY	100,6
	ZA	103,2
	ZZ	96,0
0809 10 00	EG	88,7
	TR	192,3
	ZZ	140,5
0809 20 95	TR	305,5
	US	508,6
	ZZ	407,1
0809 40 05	IL	171,7
	ZZ	171,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 756/2007

z dnia 29 czerwca 2007 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

2454/93 nie należy już stosować potencjalnie nieaktualnych jednostek cenowych w ramach systemu cen wejścia.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

- (5) Z uwagi na fakt, że zmiany w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 wprowadzono w życie od dnia 19 maja 2006 r., zmiany te należy zatem, z uwagi na pewność prawną, również stosować od tego dnia.

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 2,

- (6) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 3223/94 zawiera wykaz reprezentatywnych rynków. Wykaz ten powinien zostać rozszerzony o reprezentatywne rynki Bułgarii i Rumunii.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽²⁾ nawiązuje do niektórych przepisów art. 173–176 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽³⁾.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- (2) Przepisy te jednak zostały uchylone na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 215/2006 z dnia 8 lutego 2006 r. zmieniającego rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93, które ustanawia przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 2286/2003⁽⁴⁾.

W rozporządzeniu (WE) nr 3223/94 wprowadza się następujące zmiany:

- (3) Z uwagi na pewność prawną należy zatem zmienić rozporządzenie (WE) nr 3223/94 w celu wprowadzenia koniecznych zmian umożliwiających jego dalsze prawidłowe stosowanie.
- (4) Ceny owoców i warzyw zmieniają się szybko i zgodnie z kolejnymi zmianami do rozporządzenia (EWG) nr

- 1) w art. 2 ust. 2 akapit drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Zostaną one pomniejszone o następujące kwoty:

- a) marżę handlową w wysokości 15 % dla centrów handlowych Londynu, Mediolanu i Rungis oraz w wysokości 8 % dla pozostałych centrów handlowych; oraz

- b) koszty transportu i ubezpieczenia na obszarze celnym.

W odniesieniu do kosztów frachtu i ubezpieczenia potrącanych zgodnie z akapitem trzecim, państwa członkowskie mogą ustalić standardową kwotę potrącenia. Kwoty te, jak również sposoby ich obliczania, są podawane niezwłocznie do wiadomości Komisji.”;

(1) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).

(2) Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

(3) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

(4) Dz.U. L 38 z 9.2.2006, str. 11.

2) w art. 3 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za reprezentatywne rynki uważa się:

- Belgia i Luksemburg: Bruksela,
- Bułgaria: Sofia,
- Republika Czeska: Praga,
- Dania: Kopenhaga,
- Niemcy: Hamburg, Monachium, Frankfurt, Kolonia, Berlin,
- Estonia: Tallin,
- Irlandia: Dublin,
- Grecja: Ateny, Saloniki,
- Hiszpania: Madryd, Barcelona, Sewilla, Bilbao, Saragossa, Walencja,
- Francja: Paryż-Rungis, Marsylia, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Tuluza,
- Włochy: Mediolan,
- Cypr: Nikozja,
- Łotwa: Ryga,
- Litwa: Wilno,
- Węgry: Budapeszt,
- Malta: Attard,
- Niderlandy: Rotterdam,

— Austria: Wiedeń-Inzersdorf,

— Polska: Ożarów Mazowiecki-Bronisze, Poznań,

— Portugalia: Lizbona, Porto,

— Rumunia: Bukareszt,

— Słowenia: Lubljana,

— Słowacja: Bratysława,

— Finlandia: Helsinki,

— Szwecja: Helsingborg, Sztokholm,

— Zjednoczone Królestwo: Londyn.”;

3) w art. 4 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeśli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ustala się wartość standardową dla produktów oraz dla okresów stosowania podanych w części A załącznika, wartości jednostkowej w rozumieniu art. 152 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 nie stosuje się. Zastępuje się ją standardową wartością przywózową, określoną w ust. 1.”;

4) w art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Niezależnie od przepisów ust. 1, od pierwszego dnia okresów stosowania podanych w części A załącznika, w przypadku braku możliwości wyliczenia standardowych wartości przywózowych nie ma zastosowania żadna standardowa wartość przywózowa.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 pkt 1), 3) i 4) stosuje się od dnia 19 maja 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 757/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****dotyczące stałego zezwolenia na niektóre dodatki paszowe****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotyczącą dodatków paszowych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 i art. 9d ust. 1,uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt⁽²⁾, w szczególności jego art. 25,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 przewiduje udzielenie zezwoleń na dodatki stosowane w żywieniu zwierząt.
- (2) Artykuł 25 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 ustanawia środki przejściowe odnoszące się do wniosków o zezwolenie na stosowanie dodatków paszowych, które zostały złożone zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG przed terminem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wnioski o zezwolenie na stosowanie dodatków paszowych, określone w załącznikach do niniejszego rozporządzenia, zostały złożone przed terminem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (4) Wstępne uwagi na temat tych wniosków, zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 70/524/EWG, zostały przekazane Komisji przed terminem stosowania rozporządzenia (WE) nr 1831/2003. Wnioski te powinny być zatem nadal traktowane zgodnie z art. 4 dyrektywy 70/524/EWG.
- (5) Przedłożono dane na poparcie wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych preparatu konserwującego zawierającego benzoesan sodu, kwas propionowy i propionian sodu dla bydła. W dniu 18 października 2006 r. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności wydał opinię na temat bezpieczeństwa i skuteczności tego preparatu. Ocena tego wniosku dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG, w tym przypadku, są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych wyżej wymienionego preparatu, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Zezwolenie na stosowanie preparatu kwasu benzoesoego zostało po raz pierwszy tymczasowo dopuszczone dla tuczników rozporządzeniem Komisji (WE) nr 877/2003⁽³⁾. W celu poparcia wniosku o zezwolenie na stosowanie bez ograniczeń czasowych wyżej wspomnianego preparatu dla tuczników przedłożone zostały nowe dane. Ocena tych danych dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 3a dyrektywy 70/524/EWG, w tym przypadku, są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie bez ograniczeń czasowych wyżej wymienionego preparatu, jak określono w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Z oceny wyżej wymienionych wniosków wynika, że należy wprowadzić wymóg stosowania pewnych procedur mających na celu ochronę pracowników przed kontaktem z dodatkami określonymi w załącznikach. Ochronę taką należy zapewnić poprzez zastosowanie dyrektywy Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy⁽⁴⁾.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat należący do grupy „konserwanty”, opisany w załączniku I, zostaje dopuszczony bez ograniczeń czasowych jako dodatek w żywieniu zwierząt przy zachowaniu warunków określonych w tym załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 14.12.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1800/2004 (Dz.U. L 317 z 16.10.2004, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 29. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 378/2005 (Dz.U. L 59 z 5.3.2005, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 126 z 22.5.2003, str. 24.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

Artykuł 2

Preparat należący do grupy „regulatory kwasowości”, opisany w załączniku II, zostaje dopuszczony bez ograniczeń czasowych jako dodatek w żywieniu zwierząt przy zachowaniu warunków określonych w tym załączniku.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Maksymalna zawartość mg/kg zbóż		Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
					Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość		
Konserwanty								
E700	Benzooesan sodu 140 g/kg Kwas propionowy 370 g/kg Propionian sodu 110 g/kg	Skład dodatku: Benzooesan sodu: 140 g/kg Kwas propionowy: 370 g/kg Propionian sodu: 110 g/kg Woda: 380 g/kg Substancje czynne: Benzooesan sodu C ₇ H ₅ O ₂ Na Kwas propionowy C ₃ H ₆ O ₂ Propionian sodu C ₃ H ₅ O ₂ Na	Bydło opasowe	—	3 000	22 000	Do konserwacji zbóż o wilgotności powyżej 15 %	Bezterminowe

ZAŁĄCZNIK II

Nr WE	Dodatek	Wzór chemiczny, opis	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Maksymalna zawartość		Data ważności zezwolenia
					Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	
mg/kg mieszanek paszowej pełnoporcjowej							
Regulatory kwasowości							
E210	Kwas benzoesowy	$C_7H_6O_2$	Tuczniki	—	5 000	10 000	Bezterminowe
<p>W instrukcji użytkownika wskazać:</p> <p>„Mieszanki paszowej uzupełniającej zawierającej kwas benzoesowy nie można jako takiej stosować do karmienia tuczników.”</p> <p>„Dla bezpieczeństwa użytkownika: należy przedsięwziąć środki minimalizujące powstawanie wdychanego pyłu pochodzącego z tego dodatku. Dostępna jest Karta charakterystyki substancji niebezpiecznej (MSDS).”</p>							

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 758/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92 ⁽²⁾ przewiduje, że 70 % ilości produktów przydzielonych państwu członkowskiemu musi być wycofanych z zapasów przed dniem 1 lipca danego roku wykonywania planu. Z uwagi na opóźnione przystąpienie Rumunii do planu na 2007 r., związane z datą jej przystąpienia do Wspólnoty, należy wprowadzić odstępstwo od wspomnianego obowiązku w odniesieniu do Rumunii.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 3149/92.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3149/92 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„70 % ilości określonych w art. 2 ust. 3 pkt 1) lit. b) musi być wycofanych z zapasów przed dniem 1 lipca danego roku wykonywania planu. Postanowienie to nie obowiązuje jednak względem przydziałów wynoszących 500 ton lub mniej. Ponadto obowiązek ten nie stosuje się do produktów przydzielonych Rumunii w ramach planu na 2007 r. Ilości niewycofane z zapasów interwencyjnych do dnia 30 września roku wykonywania planu nie przysługują dłużej państwu członkowskiemu, któremu zostały one przydzielone w ramach wspomnianego planu.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95 (Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 725/2007 (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 4).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 759/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz kielbasy pochodzącej z Islandii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską i Republiką Islandii w sprawie dodatkowych preferencji w handlu produktami rolnymi przyznanych na podstawie art. 19 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2007/138/WE ⁽³⁾, przewiduje otwarcie przez Wspólnotę rocznego kontyngentu taryfowego na 100 ton kielbasy pochodzącej z Islandii.
- (2) Porozumienie określa, że kontyngent taryfowy ma być stosowany w systemie rocznym i dlatego zarządzanie nim powinno opierać się na podstawie lat kalendarzowych. Ponieważ jednak porozumienie stosuje się od dnia 1 marca 2007 r., należy odpowiednio dostosować roczny kontyngent na 2007 r.
- (3) Porozumienie określa, że kontyngent taryfowy należy otworzyć od dnia 1 lipca na okres 9 miesięcy w odniesieniu do 2007 r. Niniejsze rozporządzenie powinno być zatem stosowane od dnia 1 lipca 2007 r.
- (4) Kontyngentem taryfowym zarządza się według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”. Należy tego dokonać zgodnie z art. 308a, art. 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w zakresie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽⁴⁾.
- (5) Ponieważ kontyngent, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, nie stanowi zagrożenia zakłóceń na

rynku, traktuje się go początkowo jako niekrytyczny w rozumieniu art. 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Należy zatem zezwolić organom celnym na zniesienie wymogu złożenia zabezpieczenia w odniesieniu do towarów początkowo przywożonych w ramach tych kontyngentów zgodnie z art. 308c ust. 1 i art. 248 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, a art. 308c ust. 2 i 3 wymienionego rozporządzenia nie mają zastosowania.

- (6) Należy jasno określić, jaki dowód potwierdzający pochodzenie produktów powinny przedstawić podmioty, aby skorzystać z kontyngentu taryfowego według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się wspólnotowy kontyngent taryfowy na kielbasę objętą kodem CN 1601 pochodzącą z Islandii (dalej zwany „kontyngentem taryfowym”), zgodnie z Porozumieniem pomiędzy Wspólnotą i Islandią, zatwierdzonym decyzją 2007/138/WE.

Przywózowy kontyngent taryfowy otwiera się na zasadzie rocznej, począwszy od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

Numerem porządkowym kontyngentu taryfowego jest 09.0809.

2. Roczną ilość kielbasy, wyrażoną w masie netto, przywiezionej w ramach kontyngentu taryfowego oraz mające zastosowanie stawki celne ustanawia się w załączniku.

W odniesieniu do 2007 r. dostępna ilość wynosi 75 ton.

Artykuł 2

Kontyngentem taryfowym zarządza się zgodnie z art. 308a, 308b i 308c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Artykuł 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia nie mają zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 29.

⁽³⁾ Dz.U. L 61 z 28.2.2007, str. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

Artykuł 3

Aby skorzystać z kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 1 i zarządzanych zgodnie z art. 2, organom celnym Wspólnoty należy przedstawić ważne świadectwo pochodzenia wydane przez właściwe organy Islandii, zgodnie z art. 55–65 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

KIEŁBASA

Wspólnotowy kontyngent taryfowy dla Islandii

Kod CN	Opis produktów	Numer porządkowy	Roczna ilość (masa netto)	Stawka celna
1601 00	Kiełbasy i podobne wyroby z mięsa, podrobów lub krwi; przetwory spożywcze wytworzone na podstawie tych produktów	09.0809	100 ton	0

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 760/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****zmieniające po raz 80. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i Talibami i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 467/2001 zakazujące wywozu niektórych towarów i usług do Afganistanu, wzmacniające zakaz lotów oraz rozszerzające zamrożenie funduszy i innych środków finansowych w odniesieniu do Talibów w Afganistanie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera listę osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby ekonomiczne podlegają zamrożeniu zgodnie z tym rozporządzeniem.

- (2) W dniu 8 czerwca 2007 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ postanowił zmienić listę osób, grup i podmiotów, których fundusze i zasoby ekonomiczne powinny zostać zamrożone. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I.

- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu musi ono niezwłocznie wejść w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym zmienia się załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Eneko LANDÁBURU

Dyrektor Generalny ds. Stosunków Zewnętrznych

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, str. 9. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 732/2007 (Dz.U. L 166 z 28.06.2007, str. 13).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się następujące zmiany:

Do tytułu „Osoby fizyczne” dodaje się następujące wpisy:

- 1) Salem Nor Eldin Amohamed **Al-Dabski** (*alias* a) Abu Al-Ward, b) Abdullah Ragab, c) Abu Naim). Adres: Bab Ben Ghasheer, Trypolis, Libia. Data urodzenia: 1963 r. Miejsce urodzenia: Trypolis, Libia. Obywatelstwo: libijskie. Numer paszportu: 1990/345751 (paszport libijski). Inne informacje: Nazwisko matki: Kalthoum Abdul Salam Al-Shaftari.
 - 2) Said Youssef Ali **Abu Aziza** (*alias* Abdul Hamid, Abu Therab). Data urodzenia: 1958 r. Miejsce urodzenia: Trypolis, Libia. Obywatelstwo: libijskie. Numer paszportu: 87/437555 (paszport libijski). Inne informacje: Nazwisko żony: Sanaa Al-Game'i.
 - 3) Aly Soliman Massoud **Abdul Sayed** (*alias* a) Ibn El Qaim, b) Mohamed Osman, c) Adam). Adres: Ghout El Shamal, Trypolis, Libia. Data urodzenia: 1969 r. Miejsce urodzenia: Trypolis, Libia. Obywatelstwo: libijskie. Numer paszportu: 96/184442 (paszport libijski). Inne informacje: Nazwisko żony: Safia Abdul El Rahman (obywatelka Sudanu).
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 761/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 lipca 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że należność przywozowa na produkty objęte kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy siewne, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów podczas przywozu, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową cif stosowaną wobec danej dostawy. Jednak należność ta nie może przekraczać stawki celnej we Wspólnej Taryfie Celnej.
- (2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stanowi, że do celów obliczenia należności przywozowej

określonej w ust. 2 wspomnianego artykułu, dla danych produktów regularnie ustala się reprezentatywne ceny przywozowe cif.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów objętych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena importowa cif ustalona w sposób określony w art. 4.
- (4) Należy ustalić należności przywozowe na okres od dnia 1 lipca 2007 r. mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 lipca 2007 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 5).

ZAŁĄCZNIK I

Należności przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stosowane od dnia 1 lipca 2007 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	3,72
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	3,72
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

15.6.2007-28.6.2007

1. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenna zwyczajna (*)	Kukurydza	Pszenna twarda wysokiej jakości	Pszenna twarda średniej jakości (**)	Pszenna twarda niskiej jakości (***)	Jęczmień
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	177,83	110,77	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	181,36	171,36	151,36	159,72
Premia za Zatokę	—	12,53	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	8,69	—	—	—	—	—

(*) Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 35,00 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 33,00 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 762/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz gryśników

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	0
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	0
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	0
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	—	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	0
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	—	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	0				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 763/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.
- (4) Kwota korygująca powinna być ustalona według takiej samej procedury jak refundacja. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.
- (5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 7	Termin I 8	Termin II 9	Termin III 10	Termin IV 11	Termin V 12	Termin VI 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Serbii, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrain, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa z wyjątkiem Norwegii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 764/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje wywozowe dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż⁽²⁾.
- (3) Refundacja stosowana do sładów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.
- (6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w Załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodu, o którym mowa w art. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 765/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ⁽²⁾, pozwoliło na ustalenie

kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003. Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

- (3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słoju

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 7	I termin 8	II termin 9	III termin 10	IV termin 11	V termin 12
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 1	VII termin 2	VIII termin 3	IX termin 4	X termin 5	XI termin 6
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 766/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, a w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. w sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej⁽³⁾ przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
- (2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

- (3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

- (4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 797/2006 (Dz.U. L 144 z 31.5.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 29 czerwca 2007 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	8,96
1102 20 10 9400	7,68
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	11,52
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 767/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****dotyczące 34. odrębnego do przetargu przeprowadzonego w ramach przetargu stałego przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 1898/2005, rozdział II**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skondensowanego na rynku Wspólnoty⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skondensowanego. Ustalono

dalej, że cena lub pomoc mogą się różnić w zależności od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Analiza otrzymanych ofert prowadzi do wstrzymania przetargu.
- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 34. odrębnego przetargu w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005, rozdział II, nie podejmuje się dalszych działań.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 768/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 34. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1898/2005 z dnia 9 listopada 2005 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do środków w zakresie zbytu śmietany, masła i masła skoncentrowanego na rynku Wspólnoty⁽²⁾ agencje interwencyjne mogą sprzedawać w drodze przetargu pewne ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i mogą przyznać pomoc w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Artykuł 25 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdego odrębnego zaproszenia do składania ofert, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i masła skoncentrowanego. Ustalono dalej, że cena lub pomoc mogą się zmie-

niać w zależności od planowanego wykorzystania masła, jego zawartości tłuszczu oraz procedury włączania. Wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1898/2005, ustala się odpowiednio.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 34. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005 minimalną cenę sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz wysokość zabezpieczenia przetwórczego, o których mowa odpowiednio w art. 25 i 28 wymienionego rozporządzenia, ustala się, jak podano w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 308 z 25.11.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2107/2005 (Dz.U. L 337 z 22.12.2005, str. 20).

ZAŁĄCZNIK

Minimalna cena sprzedaży masła oraz zabezpieczenie przetwórcze w ramach 34. odrębnego zaproszenia do składania ofert w ramach stałego przetargu przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1898/2005*(EUR/100 kg)*

Wzór			A		B	
Procedura włączenia			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprze- daży	Masło ≥ 82 %	W stanie nieprzetwo- rzonym	—	—	—	—
		Skoncentro- wane	—	—	—	—
Zabezpieczenie przetwórcze		W stanie nieprzetwo- rzonym	—	—	—	—
		Skoncentro- wane	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 769/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 66. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany⁽²⁾, agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.
- (2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest

decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

- (3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 66. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 26 czerwca 2007 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 365,20 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 290 z 4.11.2005, str. 3).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 770/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. w ramach kontyngentu taryfowego na przywóz mięsa wołowego i cielęcego mrożonego, otwartego rozporządzeniem (WE) nr 529/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 529/2007 z dnia 11 maja 2007 r. otwierającego i ustalającego zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonego mięsa wołowego i cielęcego objętego kodem CN 0202 i produktów objętych kodem CN 0206 29 91 (od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.) ⁽³⁾ otwarto kontyngent taryfowy na przywóz produktów sektora mięsa wołowego i cielęcego.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r., przewyższają ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości uprawnienia mogą być przyznane, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o przyznanie uprawnień do przywozu w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4003, złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 529/2007, ustala się współczynnik przydziału wynoszący 14,840062 %.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2007, str. 26.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 771/2007**z dnia 29 czerwca 2007 r.****w sprawie przyznawania uprawnień do przywozu w odniesieniu do wniosków złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. w ramach kontyngentów taryfowych na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania, otwartych rozporządzeniem (WE) nr 545/2007**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 545/2007 z dnia 16 maja 2007 r. otwierającym i ustalającym zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania (od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r.) ⁽³⁾ otwarto kontyngenty taryfowe na przywóz produktów sektora mięsa wołowego i cielęcego.

- (2) Ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. przewyższają ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości uprawnienia mogą być przyznane, poprzez ustalenie współczynnika (współczynników) przydziału, jaki(-e) należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wniosków o przyznanie uprawnień do przywozu złożonych na okres od dnia 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 r. na mocy rozporządzenia (WE) nr 545/2007 ustala się współczynnik przydziału wynoszący 5,206706 % w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4057 oraz współczynnik 34,204866 % w ramach kontyngentu o numerze porządkowym 09.4058.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽³⁾ Dz.U. L 129 z 17.5.2007, str. 14.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2007/42/WE

z dnia 29 czerwca 2007 r.

w sprawie materiałów i wyrobów wykonanych z folii z regenerowanej celulozy przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Wersja skodyfikowana)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 93/10/EWG z dnia 15 marca 1993 r. odnosząca się do materiałów i wyrobów wykonanych z folii z regenerowanej celulozy przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽³⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem skodyfikować.
- (2) Środki wspólnotowe przewidziane przez niniejszą dyrektywę są nie tylko potrzebne, lecz również niezbędne do osiągnięcia celów rynku wewnętrznego; cele te nie mogą być osiągnięte indywidualnie przez państwa członkowskie. Co więcej, ich osiągnięcie na poziomie wspólnotowym jest przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004.
- (3) Aby osiągnąć cel określony w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 w przypadku folii z regenerowanej celulozy, odpowiednim instrumentem była dyrektywa szczególna w rozumieniu art. 5 tego rozporządzenia.
- (4) Syntetyczne osłonki z regenerowanej celulozy powinny być przedmiotem przepisów szczególnych.

- (5) Metoda ustalania braku migracji barwników powinna być ustanowiona na późniejszym etapie.
- (6) Do czasu opracowania kryteriów czystości i metod analizy przepisy krajowe powinny nadal obowiązywać.
- (7) Ustalenie wykazu zatwierdzonych substancji wraz z limitami ilościowymi, które mają być stosowane, jest w tym szczególnym przypadku w zasadzie wystarczające do spełnienia wymagań określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.
- (8) Jednakże eter bis(2-hydroksyetylu) (= glikol dietylenowy) i etanodiol (= glikol monoetylenowy) mogą w znacznych ilościach migrować do niektórych środków spożywczych i dlatego, aby tego uniknąć, bardziej właściwe jest ustanowienie środka zapobiegawczego w postaci określenia najwyższych dopuszczalnych ilości tych substancji w środkach spożywczych stykających się z folią z regenerowanej celulozy.
- (9) W celu ochrony zdrowia konsumenta należy unikać bezpośredniego kontaktu środków spożywczych z zadrukowaną powierzchnią folii z regenerowanej celulozy.
- (10) W przypadku profesjonalnych zastosowań materiałów i wyrobów z folii z regenerowanej celulozy przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi, z wyjątkiem tych, które z uwagi na swój charakter są przewidziane do takiego użytku, należy załączyć pisemną deklarację określoną w art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.
- (11) Przepisy mające zastosowanie do folii z regenerowanej celulozy powinny zostać określone ze względu na rodzaj warstwy będącej w kontakcie ze środkami spożywczymi. Zatem wymagania dla folii z regenerowanej celulozy powlekanych powłokami składającymi się z tworzywa sztucznego powinny być inne od tych dla folii z regenerowanej celulozy nie powlekanych lub powlekanych powłokami otrzymanymi z celulozy.

(1) Dz.U. L 338 z 13.11.2004, str. 4.

(2) Dz.U. L 93 z 17.4.1993, str. 27. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/14/WE (Dz.U. L 27 z 30.1.2004, str. 48).

(3) Patrz: załącznik III część A.

(12) Tylko zatwierdzone substancje powinny być wykorzystywane podczas wytwarzania wszelkich rodzajów folii z regenerowanej celulozy, włączając folie z regenerowanej celulozy powlekane tworzywem sztucznym.

(13) W przypadku folii z regenerowanej celulozy powlekanymi powłokami składającymi się z tworzywa sztucznego warstwa będąca w kontakcie ze środkami spożywczymi składa się z materiału podobnego do materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu z środkami spożywczymi. Dlatego jest właściwe stosowanie do takich folii przepisów przewidzianych w dyrektywie Komisji 2002/72/WE z dnia 6 sierpnia 2002 r. w sprawie materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽¹⁾.

(14) W interesie spójności prawodawstwa wspólnotowego weryfikacja zgodności powlekanej tworzywem sztucznym folii z regenerowanej celulozy z limitami migracji ustalonymi dyrektywą 2002/72/WE powinna być przeprowadzona zgodnie z przepisami ustanowionymi w dyrektywie Rady 82/711/EWG z dnia 18 października 1982 r. ustanawiającej podstawowe zasady, niezbędne w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽²⁾ oraz w dyrektywie Rady 85/572/EWG z dnia 19 grudnia 1985 r. ustanawiającej wykaz płynów modelowych do zastosowania w badaniach migracji składników materiałów i wyrobów z tworzyw sztucznych przeznaczonych do kontaktu ze środkami spożywczymi⁽³⁾.

(15) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.

(16) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa jest dyrektywą szczególną w rozumieniu art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

2. Niniejszą dyrektywę stosuje się do folii z regenerowanej celulozy w znaczeniu podanym w załączniku I, która jest przeznaczona do kontaktu ze środkami spożywczymi lub z uwagi na swoje przeznaczenie wchodzi w taki kontakt, a także która:

⁽¹⁾ Dz.U. L 220 z 15.8.2002, str. 18. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/19/WE (Dz.U. L 91 z 31.3.2007, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 297 z 23.10.1982, str. 26. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 97/48/WE (Dz.U. L 222 z 12.8.1997, str. 10).

⁽³⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1985, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2007/19/WE.

a) sama stanowi produkt gotowy; albo

b) tworzy część produktu gotowego zawierającego inne materiały.

3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do syntetycznych osłonek z regenerowanej celulozy.

Artykuł 2

Folia z regenerowanej celulozy określona w art. 1 ust. 2 należy do jednego z następujących rodzajów:

a) niepowlekana folia z regenerowanej celulozy;

b) powlekana folia z regenerowanej celulozy z powłoką uzyskaną z celulozy; lub

c) powlekana folia z regenerowanej celulozy z powłoką składającą się z tworzyw sztucznych.

Artykuł 3

1. Folia z regenerowanej celulozy określona w art. 2 lit. a) i b) jest wytwarzana przy użyciu wyłącznie substancji lub grup substancji wymienionych w załączniku II z zastrzeżeniem ograniczeń w nim określonych.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dozwolone jest używanie substancji innych niż wymienione w załączniku II, jeżeli są one stosowane jako substancje barwiące (barwniki i pigmenty) lub kleje, pod warunkiem braku śladów ich migracji do środków spożywczych, w ilościach wykrywalnych za pomocą uznanych metod.

Artykuł 4

1. Folia z regenerowanej celulozy określona w art. 2 lit. c) jest wytwarzana, przed powlekaniami, przy użyciu wyłącznie substancji lub grup substancji wymienionych w pierwszej części załącznika II z zastrzeżeniem ograniczeń w nim określonych.

2. Powłoka stosowana do folii z regenerowanej celulozy określonej w ust. 1 jest wytwarzana przy użyciu wyłącznie substancji lub grup substancji wymienionych w załącznikach II–VI do dyrektywy 2002/72/WE, z zastrzeżeniem ograniczeń w nich określonych.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, materiały i wyroby wytworzone z folii z regenerowanej celulozy określone art. 2 lit. c) są zgodne z przepisami art. 2, 7 i 8 dyrektywy 2002/72/WE.

Artykuł 5

Zadrukowane powierzchnie folii z regenerowanej celulozy nie mogą wchodzić w kontakt ze środkami spożywczymi.

Artykuł 6

1. W obrocie handlowym innym niż detaliczny materiałom i wyrobom z folii z regenerowanej celulozy przeznaczonym do kontaktu ze środkami spożywczymi towarzyszy pisemna deklaracja, zgodna z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004.

2. Ustępu 1 nie stosuje się do materiałów i wyrobów wykonanych z folii z regenerowanej celulozy, które z uwagi na swój charakter są wyraźnie przeznaczone do kontaktu ze środkami spożywczymi.

3. W przypadku wskazania szczególnych warunków użytkowania materiały i wyroby z folii z regenerowanej celulozy są odpowiednio oznakowane.

Artykuł 7

Dyrektywa 93/10/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku III część A, traci moc, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania dyrektyw określonych w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy należy odczytywać jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 9

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OPIS FOLII Z REGENEROWANEJ CELULOZY

Folia z regenerowanej celulozy jest to cienki arkusz materiału otrzymany z oczyszczonej celulozy uzyskanej z drewna lub bawełny, uprzednio nieprzetwarzanych. Zgodnie z wymaganiami technicznymi odpowiednie substancje mogą być dodane do masy lub na powierzchnię. Folia z regenerowanej celulozy może być powlekana jedno- lub dwustronnie.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ SUBSTANCJI DOZWOLONYCH DO WYTWARZANIA FOLII Z REGENEROWANEJ CELULOZY

Uwaga

- Wartości procentowe podane w części pierwszej i drugiej niniejszego załącznika wyrażone są jako masa/masę (w/w), w przeliczeniu na ilość bezwodnej niepowlekanej folii z regenerowanej celulozy.
- W nawiasach kwadratowych podano zwyczajowe określenia techniczne.
- Używane substancje powinny być dobrej technicznej jakości pod względem kryteriów czystości.

CZĘŚĆ PIERWSZA

Niepowlekana folia z regenerowanej celulozy

Nazwa	Ograniczenia
A. Regenerowana celuloza	Nie mniej niż 72 % (w/w).
B. Substancje dodatkowe	
1. <i>Zmiękczacze</i>	Nie więcej niż 27 % (w/w) łącznie.
— Eter bis(hydroksyetylowy) [= glikol dietylenowy]	} Tylko do folii, które mają być powlekane i przeznaczone do kontaktu ze środkami spożywczymi niewilgotnymi, to znaczy niezawierającymi wody fizycznie wolnej na ich powierzchni. Całkowita ilość tych związków obecnych w środkach spożywczych mających kontakt z tego typu folią nie może przekraczać 30 mg/kg środka spożywczego.
— Etanodiol [= glikol monoetylenowy]	
— 1,3-butanodiol	
— Glicerol	
— 1,2-Propanodiol [= glikol 1,2-propylenowy]	
— Poli(tlenek etylenu) [= poliglikol oksyetylenowy]	Średnia masa cząsteczkowa od 250 do 1 200.
— Poli(1,2-tlenek propylenu [= poliglikol 1,2-oksypropylenowy])	Średnia masa cząsteczkowa nie większa niż 400 zawartość wolnego propanodiolu – 1,3 nie może przekraczać 1 % (w/w) w substancji.
— Sorbitol	
— Glikol tetraetylenowy	
— Glikol trietylenowy	
— Mocznik	
2. <i>Inne substancje dodatkowe</i>	Nie więcej niż 1 % (w/w) całkowitej ilości tych substancji w folii.
Grupa pierwsza	Ilość poszczególnych substancji lub rodzajów substancji wymienionych w każdym tiret nie może przekraczać 2 mg/dm ² niepowlekanej folii.
— Kwas octowy i jego sole NH ₄ , Ca, Mg, K, Na	
— Kwas askorbinowy i jego sole NH ₄ , Ca, Mg, K, Na	
— Kwas benzoesowy i benzoesan sodu	

Nazwa	Ograniczenia
— Kwas mrówkowy i jego sole NH_4 , Ca, Mg, K i Na	
— Liniowe nasycone i nienasycone kwasy tłuszczowe o parzystej liczbie atomów węgla ($\text{C}_8\text{--C}_{20}$) oraz kwas behenowy, kwas rycynolowy i ich sole NH_4 , Ca, Mg, K, Na, Al, Zn	
— Kwas cytrynowy, D(-)-mlekowy, L(+)-mlekowy, maleinowy, L(+)-winowy i ich sole Na i K	
— Kwas sorbowy i jego sole NH_4 , Ca, Mg, K i Na	
— Amidy liniowych, nasyconych lub nienasyconych kwasów tłuszczowych o parzystej liczbie atomów węgla ($\text{C}_8\text{--C}_{20}$) oraz amidy kwasu behenowego i rycynolowego	
— Naturalna skrobia jadalna i mąka	
— Chemicznie zmodyfikowana jadalna skrobia i mąka	
— Amyloza	
— Węglany i chlorki wapnia i magnezu	
— Estry glicerolu z liniowymi, nasyconymi lub nienasyconymi kwasami tłuszczowymi o parzystej liczbie atomów węgla ($\text{C}_8\text{--C}_{20}$) i/lub estry z kwasem adypinowym, cytrynowym, 12-hydroksystearynowym (oksytearynowym), rycynolowym	
— Estry poliglikolu oksyetylenowego (8–14 grup oksyetylenowych) z liniowymi nasyconymi lub nienasyconymi kwasami tłuszczowymi o parzystej liczbie atomów węgla ($\text{C}_8\text{--C}_{20}$)	
— Estry sorbitolu z liniowymi, nasyconymi lub nienasyconymi kwasami tłuszczowymi o parzystej liczbie atomów węgla ($\text{C}_8\text{--C}_{20}$)	
— Mono i/lub diestry kwasu stearynowego z etanodiolem i/lub eterem bis (2-hydroksyetylowym) i/lub glikolem trietylenowym	
— Tlenki i wodorotlenki glinu, wapnia, magnezu i krzemu oraz krzemiany i uwodnione krzemiany glinu, wapnia, magnezu i potasu	
— Poli(tlenek etylenu) [= Poliglikol oksyetylenowy]	Średnia masa cząsteczkowa od 1 200 do 4 000.
— Propionian sodu	
Grupa druga	
— Sól sodowa kwasu alkilo ($\text{C}_8\text{--C}_{18}$) benzenosulfonowego	Całkowita ilość wszystkich substancji nie może przekraczać 1 mg/dm ² niepowlekaney folii oraz ilość poszczególnych substancji lub rodzajów substancji wymienionych w każdym tiret nie może przekraczać 0,2 mg/dm ² niepowlekaney folii (lub niższego limitu, jeśli został podany).
— Sól sodowa kwasu izopropylonaftalenosulfonowego	

Nazwa	Ograniczenia
— Sól sodowa kwasu alkilo(C ₈ -C ₁₈)siarkowego	
— Sól sodowa kwasu alkilo(C ₈ -C ₁₈)sulfonowego	
— Dioktylosulfobursztynian sodu	
— Distearynian monoocetanu dihydroksyetylodietenotriaminy	Nie więcej niż 0,05 mg/dm ² niepowlekaney folii.
— Laurylosiarczany amonu, magnezu i potasu	
— N'N-Distearoilodiaminoetan, N,N - dipalmitoilodiaminoetan i N,N'- dioleoilodiaminoetan	
— 2-Heptadecylo - 4,4-bis(metyleno-stearynian) oksazolina	
— Etylosiarczan polietyleno-aminostearamidu	Nie więcej niż 0,1 mg/dm ² niepowlekaney folii.
Grupa trzecia - Promotor przyczepności	Całkowita ilość wszystkich substancji nie może przekraczać 1 mg/dm ² niepowlekaney folii.
— Produkt kondensacji melaminy z formaldehydem, niemodyfikowany lub zmodyfikowany jedną lub kilkoma z następujących substancji: butanol, dietylenotriamina, etanol, trietylenoamina, tetraetylenopentaamina, tris-(2-hydroksyetylo) amina, 3,3'-diaminodipropyloamina, 4,4'-diaminodibutyloamina	Zawartość wolnego formaldehydu nie większa niż 0,5 mg/dm ² niepowlekaney folii. Zawartość wolnej melaminy nie większa niż 0,3 mg/dm ² niepowlekaney folii.
— Produkt kondensacji melaminy z mocznikiem i formaldehydem zmodyfikowany tris-(2-hydroksyetylo)aminą	Zawartość wolnego formaldehydu nie większa niż 0,5 mg/dm ² niepowlekaney folii. Zawartość wolnej melaminy nie większa niż 0,3 mg/dm ² niepowlekaney folii.
— Usieciowane kationowe aminy polialkilenowe:	Zgodnie z dyrektywami Wspólnoty lub, jeśli ich nie ma, zgodnie z ustawodawstwem krajowym do czasu przyjęcia dyrektyw.
a) żywica poliamidowo-epichlorohydrynowa na bazie diaminopropylometyloaminy i epichlorohydryny;	
b) żywica poliamidowo-epichlorohydrynowa na bazie epichlorohydryny, kwasu adypinowego, kaprolaktamu dietylenotriaminy i/lub etylenodiaminy;	
c) żywica poliamido-epichlorohydrynowa na bazie kwasu adypinowego, dietylenotriaminy i epichlorohydryny lub mieszaniny epichlorohydryny i amoniaku;	
d) żywica poliamidowo-poliaminowo-epichlorohydrynowa na bazie epichlorohydryny, dimetyloadypinianu, i dietylenotriaminy;	
e) żywica poliamidowo-poliaminowo-epichlorohydrynowa na bazie epichlorohydryny, amidu kwasu adypinowego i diaminopropylometyloaminy.	
— Polietylenoaminy i polietylenoiminy	Nie więcej niż 0,75 mg/dm ² niepowlekaney folii.

Nazwa	Ograniczenia
<p>— Produkt kondensacji mocznika z formaldehydem lub który można zmodyfikować jedną lub kilkoma z poniższych substancji:</p> <p>kwasy aminometylosulfonowe, kwas sulfanilowy, butanol, diaminobutan, diaminodietylamina, diaminodipropylamina, diaminopropan, dietylenotriamina, etanol, guanidyna, metanol, tetraetylenopentamina, trietylenotetramina, siarczyn sodu</p> <p>Grupa czwarta</p> <p>— Produkty reakcji amin olejów jadalnych i politlenku etylenu</p> <p>— Siarczan laurylo-monoetanolaminowy</p>	<p>Zawartość wolnego formaldehydu nie większa niż 0,5 mg/dm² niepowlekanej folii.</p> <p>Całkowita ilość wszystkich substancji nie może przekraczać 0,01 mg/dm² niepowlekanej folii.</p>

CZĘŚĆ DRUGA

Powlekana folia z regenerowanej celulozy

Nazwa	Ograniczenia
A. Regenerowana celuloza	Patrz: część pierwsza
B. Substancje dodatkowe	Patrz: część pierwsza
C. Powłoka	
1. <i>Polimery</i>	Całkowita ilość wszystkich substancji nie może przekraczać 50 mg/dm ² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.
— Etylowe, hydroksyetylowe, hydroksypropylowe i metylowe estry celulozy	
— Azotan celulozy	Nie więcej niż 20 mg/dm ² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi; zawartość azotu w azotanie celulozy od 10,8 % (w/w) do 12,2 % (w/w).
2. <i>Żywiec</i>	Całkowita ilość substancji nie może przekraczać 12,5 mg/dm ² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi; wyłącznie do produkcji folii z regenerowanej celulozy z powłokami na bazie azotanu celulozy.
— Kazeina	
— Kalafonia i/lub jej produkty polimeryzacji, uwodornienia lub dysproporcji oraz ich estry z metanolem, etanolem lub wielowodorotlenowymi alkoholami (C ₂ -C ₆) lub mieszaninami tych alkoholi	
— Kalafonia i/lub produkty jej polimeryzacji, uwodornienia lub dysproporcji skondensowane z kwasami akrylowym, maleinowym, cytrynowym, fumarowym i/lub kwasem ftalowym i/lub 2,2 bis (4-hydroksyfenylo) propanoformaldehydem i które estryfikowano metanolem, etanolem lub polihydroksylowymi alkoholami (C ₂ -C ₆) lub mieszaninami tych alkoholi	

Nazwa	Ograniczenia
<ul style="list-style-type: none"> — Estry pochodnych eteru bis (2-hydroksyetylowego) produktów addycji β-pinenu i/lub diterpenu z bezwodnikiem maleinowym — Żelatyna spożywcza — Olej rycynowy i produkty jego odwodnienia lub uwodornione oraz produkty ich kondensacji z poliglicerolem lub kwasami adypinowym, cytrynowym, maleinowym, ftalowym i sebacynowym — Żywica naturalna [= damara] — Poli-β-pinen [= żywice terpenowe] — Żywice mocznikowo-formaldehydowe (patrz promotory przyczepności) 	
<p>3. <i>Zmiękczacze</i></p> <ul style="list-style-type: none"> — Cytrynian acetylotributyłu — Cytrynian acetylotris(2-etyloheksyłu) — Adypinian diizobutyłu — Adypinian di-n-butyłu — Azelainian di-n-heksyłu — Ftalan dicykloheksyłu — Fosforan difenylo-2-etyloheksyłu (synonim: ester difenylo-2-etyloheksylo kwasu fosforowego) — Monoocetan glicerolu [= acetyna] — Dioctan glicerolu [= diacetyna] — Trioctan glicerolu [= triacetyna] — Sebacynian dibutyłu — Winian di-n-butyłu — Winian diizobutyłu 	<p>Całkowita ilość wszystkich substancji nie może przekraczać 6 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Nie więcej niż 4,0 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Zawartość fosforanu difenylo-2-etyloheksyłu nie przekracza:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) 2,4 mg/kg środka spożywczego mającego kontakt z tym rodzajem folii; lub b) 0,4 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.
<p>4. <i>Inne substancje dodatkowe</i></p> <p>4.1. <i>Substancje dodatkowe wymienione w części pierwszej</i></p>	<p>Całkowita ilość substancji nie może przekraczać 6 mg/dm² w niepowlekanej folii z regenerowanej celulozy, włączając warstwę powlekającą na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Ograniczenia takie jak w części 1 (jednakże ilość wyrażona w mg/dm² odnosi się do niepowlekanej folii z regenerowanej celulozy, jak i warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi).</p>

Nazwa	Ograniczenia
<p>4.2. Szczególne substancje dodatkowe do powłoki</p> <ul style="list-style-type: none"> — 1-heksadekanol i 1-oktadekanol — Estry liniowych, nasyconych lub nienasyconych kwasów tłuszczowych o parzystej liczbie atomów węgla (C₈-C₂₀) oraz kwasu rycynolowego z etanolem i liniowymi alkoholami butylowym, amyłowym i olejowym — Woski montanowe, obejmujące oczyszczone kwasy montanowe (C₂₆-C₃₂) i/lub ich estry z etanodiolem i/lub 1,3-butanodiolem i/lub sole wapniowe i potasowe tych kwasów — Wosk karnauba — Wosk pszczeli — Wosk esparto — Wosk kandelilla — Polidimetylosiloksan — Epoksydowany olej sojowy (zawartość tlenu od 6 do 8 %) — Rafinowana parafina i woski mikrokrystaliczne — Tetrastearnian pentaerytrytolu — Fosforany mono i bis (tlenku oktadecylodietylenu) — Estry kwasów alifatycznych (C₈-C₂₀) z mono lub bis-(2-hydroksyetylo)aminą — 2- i 3-tert.-Butylo-4-hydroksyanizol [= butylohydroksyanizol – BHA] — 2,6-di-tert.-Butylo-4-metylofenol [= butylohydroksytoluen – BHT] — Di-n-oktylo-bis (2-etyloheksylo)maleinian cyny <p>5. Rozpuszczalniki</p> <ul style="list-style-type: none"> — Octan butylu — Octan etylu — Octan izobutylu 	<p>Ilość jednej substancji lub rodzaju substancji wymienionych w każdym tiret nie może przekraczać 2 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi (lub niższego limitu, jeśli jest podany).</p> <p>Nie więcej niż 1 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Nie więcej niż 0,2 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Nie więcej niż 0,06 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Nie więcej niż 0,06 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Nie więcej niż 0,06 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p> <p>Całkowita ilość wszystkich substancji nie może przekraczać 0,6 mg/dm² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.</p>

Nazwa	Ograniczenia
<ul style="list-style-type: none">— Octan izopropylu— Octan propylu— Aceton— 1-Butanol [= n-Butanol]— Etanol— 2-Butanol— 2-Propanol [= Izopropanol]— 1-Propanol [= n-Propanol]— Cykloheksan— Eter monobutyłowy glikolu etylenowego— Octan eteru monobutyłowego glikolu etylenowego— Keton etylo-metylowy— Keton izobutylo-metylowy— Tetrahydrofuran— Toluen	Nie więcej niż 0,06 mg/dm ² warstwy powlekającej na stronie mającej kontakt ze środkami spożywczymi.

ZAŁĄCZNIK III

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(określone w art. 7)

Dyrektywa Komisji 93/10/EWG	(Dz.U. L 93 z 17.4.1993, str. 27)
Dyrektywa Komisji 93/111/WE	(Dz.U. L 310 z 14.12.1993, str. 41)
Dyrektywa Komisji 2004/14/WE	(Dz.U. L 27 z 30.1.2004, str. 48)

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego i stosowania

(określonych w art. 7)

Dyrektywa	Termin przeniesienia	Data stosowania
93/10/EWG	1 stycznia 1994 r.	1 stycznia 1994 r. ⁽¹⁾ 1 stycznia 1994 r. ⁽²⁾ 1 stycznia 1995 r. ⁽³⁾
91/111/WE	—	—
2004/14/WE	29 lipca 2005 r.	29 lipca 2005 r. ⁽⁴⁾ 29 stycznia 2006 r. ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 5 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 93/10/EWG: „Państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 1994 r. zezwolą na handel i stosowanie folii z regenerowanej celulozy przeznaczonej do kontaktu ze środkami spożywczymi zgodnie z niniejszą dyrektywą.”

⁽²⁾ Zgodnie z art. 5 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 93/10/EWG: „Państwa członkowskie zabronią od dnia 1 stycznia 1994 r. handlu i stosowania folii z regenerowanej celulozy przeznaczonej do kontaktu ze środkami spożywczymi, która nie jest zgodna z niniejszą dyrektywą ani z dyrektywą 83/229/EWG, poza folią, której handlu od dnia 1 lipca 1994 r. zabrania dyrektywa 92/15/EWG.”

⁽³⁾ Zgodnie z art. 5 ust. 1 tiret trzecie dyrektywy 93/10/EWG: „Państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 1995 r. zabronią handlu i stosowania folii z regenerowanej celulozy przeznaczonej do kontaktu ze środkami spożywczymi, która nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy, ale spełnia wymagania dyrektywy 83/229/EWG.”

⁽⁴⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 litera a) dyrektywy 2004/14/WE: „Państwa członkowskie zastosują wspomniane przepisy w taki sposób, aby dopuścić handel i wykorzystanie folii z regenerowanej celulozy przeznaczonej do kontaktu ze środkami spożywczymi spełniającej wymagania niniejszej dyrektywy, od dnia 29 lipca 2005 r.”

⁽⁵⁾ Zgodnie z art. 2 ust. 1 litera b) dyrektywy 2004/14/WE: „Państwa członkowskie zastosują wspomniane przepisy w taki sposób, aby zakazać wytwarzania i przywozu do Wspólnoty folii z regenerowanej celulozy przeznaczonej do kontaktu ze środkami spożywczymi, która nie spełnia wymagań niniejszej dyrektywy począwszy od dnia 29 stycznia 2006 r.”

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Dyrektywa 93/10/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 ust. 1 i 2	Artykuł 1 ust. 1 i 2
Artykuł 1 ust. 3 wyrażenie wprowadzające lit. b)	Artykuł 1 ust. 3
Artykuł 1a	Artykuł 2
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 2a	Artykuł 4
Artykuł 3	Artykuł 5
Artykuł 4	Artykuł 6
Artykuł 5	—
Artykuł 6	—
—	Artykuł 7
—	Artykuł 8
Artykuł 7	Artykuł 9
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	—
—	Załącznik III
—	Załącznik IV

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 czerwca 2007 r.

zawierająca sprostowanie dyrektywy 2006/132/WE zmieniającej dyrektywę Rady 91/414/EWG w celu włączenia procymidonu jako substancji czynnej

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3066)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/452/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2006/132/WE ⁽²⁾ zawiera błąd, który wymaga sprostowania, mianowicie jej załącznik zawiera odniesienie do gramów zamiast do kilogramów.
- (2) Konieczne jest, aby sprostowanie obowiązywało od dnia wejścia w życie dyrektywy 2006/132/WE. Niniejszy skutek retroaktywny nie narusza praw osób fizycznych.
- (3) Środek przewidziany w niniejszej decyzji jest zgodny z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do dyrektywy 2006/132/WE w kolumnie „Przepisy szczególne” tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„— 0,75 kg substancji czynnej na hektar podczas zastosowania środka”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 stycznia 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/31/WE (Dz.U. L 140 z 1.6.2007, str. 44).

⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 12.12.2006, str. 22.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 29 czerwca 2007 r.****ustanawiająca status BSE państw członkowskich i krajów trzecich lub ich regionów zgodnie z ryzykiem wystąpienia BSE***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3114)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2007/453/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

(4) OIE odgrywa czołową rolę w kategoryzacji państw lub regionów zgodnie z ryzykiem wystąpienia BSE.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(5) Podczas Sesji Ogólnej OIE w maju 2007 r. przyjęta została rezolucja dotycząca statusu BSE różnych krajów. W oczekiwaniu na ostateczną decyzję dotyczącą statusu BSE państw członkowskich i biorąc pod uwagę ujednoczone surowe środki ochrony przed BSE stosowane we Wspólnocie, państwa członkowskie powinny być tymczasowo uznawane za państwa o kontrolowanym ryzyku BSE.

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 ustanawia przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) u zwierząt. Zgodnie z art. 1 tego rozporządzenia ma ono zastosowanie do produkcji oraz wprowadzania na rynek żywych zwierząt oraz produktów pochodzenia zwierzęcego. W tym celu status w odniesieniu do gąbczastej encefalopatii bydła (BSE) państw członkowskich lub krajów trzecich i ich regionów („kraje lub regiony”) ma być określony poprzez klasyfikację w jednej z trzech kategorii w zależności od ryzyka BSE określonego w art. 5 ust. 1 tego rozporządzenia.

(6) Ponadto w oczekiwaniu na ostateczną decyzję dotyczącą statusu BSE Norwegii i Islandii i biorąc pod uwagę wyniki ostatnich ocen ryzyka dotyczących tych krajów trzecich, powinny być one tymczasowo uznawane za państwa o kontrolowanym ryzyku BSE.

(2) Celem kategoryzacji krajów lub regionów zgodnie z ryzykiem wystąpienia BSE jest ustalenie zasad handlowych dla każdej kategorii ryzyka wystąpienia BSE w celu zapewnienia niezbędnych gwarancji dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

(7) Zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 w okresie kończącym się dnia 1 lipca 2007 r. podjęto środki przejściowe. Środki te mają przestać obowiązywać natychmiast po przyjęciu decyzji dotyczącej klasyfikacji zgodnie z art. 5 tego rozporządzenia. Powinno się zatem przyjąć decyzję celem sklasyfikowania krajów lub regionów w odniesieniu do ich ryzyka BSE przed tym terminem.

(3) Załącznik VIII do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 określa zasady handlu wewnątrzspółnotowego, a załącznik IX do tego rozporządzenia ustanawia zasady odnoszące się do przywozu do Wspólnoty. Opierają się one na zasadach określonych w Kodeksie zdrowia zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1923/2006 (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, str. 1).

Status BSE państw lub regionów zgodnie z ryzykiem wystąpienia w nich BSE określony jest w załączniku.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PAŃSTW LUB REGIONÓW

A. Państwa lub regiony o znikomym ryzyku BSE

- Argentyna
- Australia
- Nowa Zelandia
- Singapur
- Urugwaj

B. Państwa lub regiony o kontrolowanym ryzyku BSE*Państwa członkowskie*

- Belgia, Bułgaria, Republika Czeska, Dania, Niemcy, Estonia, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Cypr, Łotwa, Litwa, Luksemburg, Węgry, Malta, Niderlandy, Austria, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia, Słowacja, Finlandia, Szwecja, Zjednoczone Królestwo

Kraje EFTA

- Islandia, Norwegia, Szwajcaria

Kraje trzecie

- Brazylia
- Kanada
- Chile
- Tajwan
- Stany Zjednoczone Ameryki

C. Państwa lub regiony o nieokreślonym ryzyku BSE

- Państwa lub regiony niewymienione w pkt A lub B niniejszego załącznika.
-

DECYZJA KOMISJI

z dnia 29 czerwca 2007 r.

**zmieniająca decyzję 2006/415/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych odnoszących się do
wysoco zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie**

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3183)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/454/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾ w szczególności jej art. 9 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾ w szczególności jej art. 10 ust. 4,

uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylająca dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾ w szczególności jej art. 63 ust. 3 i art. 66 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2005/94/WE określa pewne środki zapobiegawcze dotyczące nadzoru i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki kontroli, które należy stosować w przypadku pojawienia się ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. Zgodnie z tą dyrektywą należy określić szczegółowe przepisy wymagane w danej sytuacji epidemiologicznej dla uzupełnienia minimalnych środków kontroli przewidzianych we wspomnianej dyrektywie. Państwa członkowskie powinny dokonać transpozycji dyrektywy do swoich poszczególnych systemów prawa krajowego do dnia 1 lipca 2007 r.
- (2) Decyzja Komisji 2006/415/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoco zjadliwej grypy ptaków

podtypu H5N1 u drobiu we Wspólnocie i uchylająca decyzję 2006/135/WE ⁽⁴⁾ określa niektóre środki ochronne, które należy stosować celem zapobieżenia rozprzestrzeniania się tej choroby, łącznie z wyznaczeniem obszarów A i B w następstwie podejrzenia lub potwierdzenia ogniska tej choroby. Obszary te wymieniono w załączniku do decyzji 2006/415/WE, obejmują one części Republiki Czeskiej, Węgier i Zjednoczonego Królestwa. Decyzja ta stosuje się obecnie do dnia 30 czerwca 2007 r.

- (3) Decyzja Komisji 2006/416/WE z dnia 14 czerwca 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do wysoco zjadliwej grypy ptaków u drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli we Wspólnocie ⁽⁵⁾ określa środki, które powinny zastosować państwa członkowskie, które nie dokonały jeszcze pełnej transpozycji przepisów dyrektywy 2005/94/WE. Decyzja ta ma zastosowanie do dnia 30 czerwca 2007 r. Ponieważ państwa członkowskie mają dokonać transpozycji dyrektywy 2005/94/WE do systemów prawa krajowego do dnia 1 lipca 2007 r., środki w niej określone zastąpią środki ustanowione w decyzji 2006/416/WE.
- (4) Ponieważ ogniska wirusa grypy ptaków podtypu H5N1 występują w dalszym ciągu, środki określone w decyzji 2006/415/WE powinny być w dalszym ciągu stosowane w przypadku wykrycia wirusa u drobiu, w ten sposób uzupełniając środki ustanowione w dyrektywie 2005/94/WE.
- (5) Biorąc pod uwagę tę sytuację epidemiologiczną, właściwe jest przedłużenie okresu stosowania decyzji 2006/415/WE do dnia 30 czerwca 2008 r.
- (6) Ponadto, odniesienia w decyzji 2006/415/WE do decyzji 2006/416/WE należy zastąpić odniesieniami do dyrektywy 2005/94/WE.
- (7) W związku z powyższym należy odpowiednio zmienić decyzję 2006/415/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33). Sprostowanie w Dz.U. L 195 z 2.6.2004, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 51. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/434/WE (Dz.U. L 161 z 22.6.2007, str. 70).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 164 z 16.6.2006, str. 61. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2007/119/WE (Dz.U. L 51 z 20.2.2007, str. 22).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2006/415/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Środki określone w niniejszej decyzji stosuje się bez uszczerbku dla środków, które w przypadku wybuchu wysoce zjadliwej grypy ptaków u drobiu należy zastosować zgodnie z decyzją 2005/94/WE”.

2) Artykuł 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Obszary A i B

1. Obszar wymieniony w części A Załącznika («obszar A»), klasyfikuje się jako obszar wysokiego ryzyka, składający się z obszarów ochrony i nadzoru, ustanowionych zgodnie z art. 16 dyrektywy 2005/94/WE.

2. Obszar wymieniony w części B Załącznika («obszar B») klasyfikuje się jako obszar niskiego ryzyka, który może obejmować całość lub części strefy zamkniętej ustanowionej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2005/94/WE; obszar ten odgranicza obszar A od wolnej od choroby części terytorium państwa członkowskiego dotkniętego chorobą, jeśli część taka została określona, lub od państw sąsiadujących.”.

3) W art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Natychmiast po stwierdzeniu wybuchu lub w przypadku podejrzenia wybuchu wysoce zjadliwej grypy ptaków wywołanej wirusem grupy A podtypu H5 wysoce zjadliwej grypy ptaków, przy podejrzeniu lub potwierdzeniu neuraminidazy typu N1, państwo członkowskie określa:

- obszar A, uwzględniając wymogi prawne określone w art. 16 dyrektywy 2005/94/WE;
- obszar B, uwzględniając czynniki geograficzne, administracyjne, ekologiczne i epizootologiczne odnoszące się do ptasiej grypy.

Państwo członkowskie dotknięte chorobą powiadamia o tych obszarach Komisję, pozostałe państwa członkowskie oraz, we właściwych przypadkach, przekazuje je do publicznej wiadomości”;

b) w art. 4 ust. 4, lit. b), pkt i) otrzymuje następujące brzmienie:

„i) przez co najmniej 21 dni w przypadku strefy ochronnej oraz 30 dni w przypadku strefy nadzorowanej, od dnia zakończenia wstępnego czyszczenia i dezynfekcji gospodarstwa dotkniętego wybuchem choroby, przeprowadzonych zgodnie z art. 11 ust. 8 dyrektywy 2005/94/WE; oraz”.

4) W art. 5 zdanie wprowadzające otrzymuje następujące brzmienie:

„Oprócz ograniczeń nałożonych w zakresie przemieszczania drobiu, innych ptaków żyjących w niewoli, ich jaj wylęgonych i produktów otrzymanych z takich ptaków określonych w dyrektywie 2005/94/WE, państwa członkowskie zapewniają, że w odniesieniu do gospodarstw znajdujących się w strefach ochrony, nadzoru i innych strefach objętych ograniczeniami:”.

5) W art. 12 datę „30 czerwca 2007 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2008 r.”.

6) W załączniku datę „30 czerwca 2007 r.” zastępuje się datą „22 lipca 2007 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lipca 2007 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/455/WPZiB

z dnia 25 czerwca 2007 r.

wprowadzająca w życie wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB przedłużające obowiązywanie środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając wspólne stanowisko 2004/161/WPZiB ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6, w związku z art. 23 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB Rada przyjęła środki mające na celu między innymi niedopuszczanie do wjazdu na terytorium państw członkowskich oraz przejazdu przez nie osób prowadzących działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowanie praw człowieka i zasady państwa prawa w Zimbabwe, a także zamrożenie należących do nich środków finansowych i zasobów gospodarczych.
- (2) W następstwie ostatnich brutalnych akcji rządu Zimbabwe skierowanych przeciwko zwolennikom opozycji oraz z racji szczególnej roli, jaką odegrała w tych wydarzeniach policja, do wykazu osób znajdującego się w załączniku do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB należy dodać następujące nazwiska: podkomisarza policji zajmującego się ładem i porządkiem oraz starszego podkomisarza policji zajmującego się miastem Harare.
- (3) Ponadto, należy dostarczyć bardziej szczegółową listę osób wymienionych w tym załączniku.

- (4) Załącznik do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB powinien w związku z tym zostać odpowiednio zaktualizowany i zweryfikowany,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Załącznik do wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB zostaje zastąpiony załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 25 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

A. SCHAVAN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 50 z 20.2.2004, str. 66. Wspólne stanowisko w wersji ostatnio zmienionej wspólnym stanowiskiem 2007/235/WPZiB (Dz.U. L 101 z 18.4.2007, str. 14).

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób, o których mowa w art. 4 i 5 wspólnego stanowiska 2004/161/WPZiB

1. Mugabe, Robert Gabriel prezydent, ur. 21.2.1924 r.
Szef rządu, odpowiedzialny za działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
2. Bonyongwe, Happyton dyrektor generalny Centralnej Organizacji Wywiadowczej, ur. 6.11.1960 r.
Powiązany z rządem i współdziałał przy tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
3. Buka (*alias* Bhuka), Flora (minister) w Urzędzie Prezydenta i była minister ds. specjalnych odpowiedzialna za grunty i programy przesiedlenia (była minister stanu w Urzędzie Wiceprezydenta oraz była minister stanu ds. reformy rolnej w Urzędzie Prezydenta), ur. 25.2.1968 r.
Członek rządu zaangażowana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
4. Bvudzijena, Wayne podkomisarz policji, rzecznik policji.
Członek sił bezpieczeństwa ponoszący znaczną odpowiedzialność za obronę poważnych naruszeń praw człowieka.
5. Chapfika, David wiceminister rolnictwa (były wiceminister finansów), ur. 7.4.1957 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
6. Charamba, George stały sekretarz w Departamencie Informacji i Propagandy, ur. 4.4.1963 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
7. Charumbira, Fortune Zefanaya były wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i gospodarki mieszkaniowej, ur. 10.6.1962 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
8. Chigudu, Tinaye gubernator prowincji Manicaland.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
9. Chigwedere, Aeneas Soko minister edukacji, sportu i kultury, ur. 25.11.1939 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
10. Chihota, Phineas wiceminister przemysłu i handlu międzynarodowego.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
11. Chihuri, Augustine komisarz policji, ur. 10.3.1953 r.
Członek sił bezpieczeństwa ponoszący znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia wolności organizowania pokojowych zgromadzeń.
12. Chimbudzi, Alice członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF).
Członek Biura Politycznego mająca silne powiązania z rządem i jego polityką.

13. Chimutengwende, Chen
minister stanu ds. publicznych i interaktywnych (były minister poczty i telekomunikacji), ur. 28.8.1943 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
14. Chinamasa, Patrick Anthony
minister sprawiedliwości, prawa i spraw parlamentarnych, ur. 25.1.1947 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
15. Chindori-Chininga, Edward
Takaruzo
były minister ds. kopalń i rozwoju górnictwa, ur. 14.3.1955 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
16. Chipanga, Tongesai Shadreck
były wiceminister spraw wewnętrznych, ur. 10.10.1946 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
17. Chitepo, Victoria
członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 27.3.1928 r.
Członek Biura Politycznego mająca silne powiązania z rządem i jego polityką.
18. Chiwenga, Constantine
dowódca Sił Obrony Zimbabwe, generał (były dowódca armii, generał broni), ur. 25.8.1956 r.
Członek sił bezpieczeństwa mający udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
19. Chiweshe, George
przewodniczący ZEC (sędzia Sądu Najwyższego i przewodniczący komitetu ds. sporów dotyczących wytyczania granic), ur. 4.6.1953 r.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
20. Chiwewe, Willard
Gubernator prowincji Masvingo (były starszy sekretarz ds. operacji specjalnych przy Urzędzie Prezydenta), ur. 19.3.1949 r.
Były członek rządu nadal mający powiązania z nim i ponoszący znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
21. Chombo, Ignatius Morgan
Chininya
minister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji, ur. 1.8.1952 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
22. Dabengwa, Dumiso
starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. w 1939 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
23. Damasane, Abigail
wiceminister ds. kobiet, równouprawnienia kobiet i mężczyzn oraz rozwoju społeczności.
Członek rządu zaangażowana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
24. Dokora, Lazarus
wiceminister szkolnictwa wyższego i uniwersyteckiego, ur. 3.11.1957 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
25. Georgias, Aguy
wiceminister rozwoju gospodarczego, ur. 22.6.1935 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
26. Goche, Nicholas
Tasunungurwa
minister służby publicznej, pracy i opieki społecznej (były minister stanu ds. bezpieczeństwa narodowego w Urzędzie Prezydenta), ur. 1.8.1946 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.

27. Gombe, G przewodniczący Nadzorczej Komisji Wyborczej.
Współodpowiedzialny za sfałszowane wybory w 2005 r.
28. Gula-Ndebele, Sobuza były przewodniczący Nadzorczej Komisji Wyborczej.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
29. Gumbo, Rugare Eleck Ngidi minister rolnictwa (były minister rozwoju gospodarczego) ur. 8.3.1940 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
30. Hove, Richard sekretarz ds. gospodarczych w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. w 1935 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
31. Hungwe, Josaya (*alias* Josiah) Dunira były gubernator prowincji Masvingo, ur. 7.11.1935 r.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
32. Kangai, Kumbirai członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 17.2.1938 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
33. Karimanzira, David Ishemunyoro Godi gubernator prowincji Harare oraz sekretarz ds. finansowych w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 25.5.1947 r.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
34. Kasukuwera, Saviour wiceminister ds. rozwoju młodzieży i tworzenia miejsc pracy oraz zastępca sekretarza ds. młodzieży w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 23.10.1970 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
35. Kaukonde, Ray gubernator prowincji Mashonaland Wschodni, ur. 4.3.1963 r.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
36. Kuruneri, Christopher Tichaona były minister finansów i rozwoju gospodarczego, ur. 4.4.1949 r., przebywa obecnie w areszcie.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
37. Langa, Andrew wiceminister środowiska i turystyki oraz były wiceminister transportu i komunikacji.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
38. Lesabe, Thenjiwe V. członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. w 1933 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
39. Mabunda, Musarahana, podkomisarz policji.
Członek sił bezpieczeństwa ponoszący znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia wolności organizowania pokojowych zgromadzeń.

40. Machaya, Jason (*alias* Jaison) Max Kokerai były wiceminister ds. kopalń i rozwoju górnictwa, ur. 13.6.1952 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
41. Made, Joseph Mtakwese minister stanu ds. inżynierii i mechanizacji rolnictwa (były minister rolnictwa i rozwoju wsi) ur. 21.11.1954 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
42. Madzongwe, Edna (*alias* Edina) ZANU (PF), przewodnicząca Senatu, ur. 11.7.1943 r.
Członek Biura Politycznego mająca silne powiązania z rządem i jego polityką.
43. Mahofa, Shuvai Ben były wiceminister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i tworzenia miejsc pracy, ur. 4.4.1941 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
44. Mahoso, Tafataona przewodnicząca Komisji ds. Kontaktów z Mediami.
Ma powiązania z rządem i jest ogólnie odpowiedzialna za poważne naruszenia zasady swobody wypowiedzi i wolności mediów.
45. Makoni, Simbarashe zastępca sekretarza generalnego ds. gospodarczych w Biurze Politycznym ZANU (PF) (były minister finansów), ur. 22.3.1950 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
46. Makwavarara, Sekesai pełniąca obowiązki burmistrza Harare (ZANU - PF).
Członek Biura Politycznego ponosząca znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
47. Malinga, Joshua zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. osób niepełnosprawnych i poszkodowanych, ur. 28.4.1944 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
48. Maluleke, Titus wiceminister edukacji, sportu i kultury.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
49. Mangwana, Paul Munyaradzi minister stanu ds. rozdziału majątku i upodmiotowienia, ur. 10.8.1961 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
50. Manyika, Elliot Tapfumanei minister bez teki (były minister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i tworzenia miejsc pracy), ur. 30.7.1955 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
51. Manyonda, Kenneth Vhundukai były wiceminister przemysłu i handlu, ur. 10.8.1934 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
52. Marumahoko, Reuben wiceminister spraw zagranicznych (były wiceminister spraw wewnętrznych), ur. 4.4.1948 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.

53. Masawi, Ephrahim Sango gubernator prowincji Mashonaland Środkowy.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
54. Masuku, Angeline gubernator prowincji Matabeleland Południowy, sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. osób niepełnosprawnych i poszkodowanych, ur. 14.10.1936 r.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
55. Mathema, Cain gubernator prowincji Bulawayo.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
56. Mathuthu, Thokozile gubernator prowincji Matabeleland Północny oraz zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. transportu i opieki społecznej.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
57. Matiza, Joel Biggie wiceminister ds. gospodarki mieszkaniowej na terenach wiejskich i udogodnień socjalnych, ur. 17.8.1960 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
58. Matonga, Brighton wiceminister ds. informacji i reklamy, ur. w 1969 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
59. Matshalaga, Obert wiceminister spraw wewnętrznych (były zastępca ministra spraw zagranicznych) ur. 21 kwietnia 1951 r. w Mhute Kraal – Zvishavane.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
60. Matshiya, Melusi (Mike) stały sekretarz w ministerstwie spraw wewnętrznych.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
61. Mavhaire, Dzidakamai członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF).
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
62. Mbiriri, Partson stały sekretarz w ministerstwie samorządu, robót publicznych i urbanizacji.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
63. Midzi, Amos Bernard (Mugenva) minister ds. kopalń i rozwoju górnictwa (były minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych), ur. 4.7.1952 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
64. Mnanagwa, Emmerson Dambudzo minister ds. gospodarki mieszkaniowej na terenach wiejskich i udogodnień socjalnych (były przewodniczący parlamentu), ur. 15.9.1946 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.

65. Mohadi, Kembo Campbell Dugishi minister spraw wewnętrznych (były wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i gospodarki mieszkaniowej), ur. 15.11.1949 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
66. Moyo, Jonathan były minister stanu ds. informacji i propagandy w Urzędzie Prezydenta, ur. 12.1.1957 r.
Były członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady podstawowych swobód.
67. Moyo, July Gabarari były minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych (były minister ds. służby publicznej, pracy i opieki społecznej), ur. 7.5.1950 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
68. Moyo, Simon Khaya zastępca sekretarza ds. prawnych w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. w 1945 r., ambasador w Republice Południowej Afryki.
Były członek Biura Politycznego nadal mający powiązania z rządem i jego polityką.
69. Mpofo, Obert Moses minister przemysłu i handlu międzynarodowego (były gubernator prowincji Matabeleland Północny), zastępca sekretarza ds. bezpieczeństwa narodowego w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 12.10.1951 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
70. Msika, Joseph W. wiceprezydent, ur. 6.12.1923 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
71. Msipa, Cephas George gubernator prowincji Midlands, ur. 7.7.1931 r.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
72. Muchena, Olivia Nyembesi (alias Nyembezi) minister stanu ds. nauki i techniki przy Urzędzie Prezydenta (była minister stanu przy urzędzie wiceprezydenta Msiki), ur. 18.8.1946 r.
Członek rządu zaangażowana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
73. Muchinguri, Oppah Chamu Zvipange minister ds. kobiet, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i rozwoju społeczności, sekretarz ds. równouprawnienia kobiet i mężczyzn i kultury w Biurze Politycznym ZANU (PF), ur. 14.12.1958 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
74. Mudede, Tobaiwa (Tonnoth) dyrektor Centralnego Urzędu Statystycznego, ur. 22.12.1942 r.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu polityki państwa lub kierowaniu nią.
75. Mudenge, Isack Stanilaus Gorerazvo minister szkolnictwa wyższego (były minister spraw zagranicznych), ur. 17.12.1941 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
76. Mugabe, Grace małżonka Roberta Gabriela Mugabe, ur. 23.7.1965 r..
Małżonka szefa rządu zaangażowana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
77. Mugabe, Sabina starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 14.10.1934 r.
Członek Biura Politycznego mająca silne powiązania z rządem i jego polityką.

78. Mugariri, Bothwell starszy podkomisarz policji.
Członek sił bezpieczeństwa odpowiedzialny za poważne naruszenia wolności organizowania pokojowych zgromadzeń.
79. Muguti, Edwin wiceminister zdrowia i opieki nad dziećmi, ur. w 1965 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
80. Mujuru, Joyce Teurai Ropa wiceprezydent (była minister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury), ur. 15.4.1955 r.
Członek rządu zaangażowana w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
81. Mujuru, Solomon T.R. starszy członek Komitetu Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 1.5.1949 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
82. Mumbengegwi, Samuel Creighton minister finansów (były minister ds. rozdziału majątku i upodmiotowienia), ur. 23.10.1942 r..
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
83. Mumbengegwi, Simbarashe minister spraw zagranicznych, ur. 20.7.1945 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
84. Murerwa, Herbert Muchemwa były minister finansów, ur. 31.7.1941 r.
Były członek rządu nadal mający z nim powiązania.
85. Musariri, Munyaradzi podkomisarz policji.
Członek sił bezpieczeństwa odpowiedzialny za poważne naruszenia wolności organizowania pokojowych zgromadzeń.
86. Mushohwe, Christopher Chindoti minister transportu i komunikacji (były wiceminister transportu i komunikacji), ur. 6.2.1954 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
87. Mutasa, Didymus Noel Edwin minister stanu ds. bezpieczeństwa narodowego, reformy rolnej i przesiedleń w Urzędzie Prezydenta, sekretarz ds. administracyjnych w ZANU (PF), ur. 27.7.1935 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
88. Mutezo, Munacho minister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
89. Mutinhiri, Ambros (*alias* Ambrose) minister ds. rozwoju młodzieży, równouprawnienia kobiet i mężczyzn i tworzenia miejsc pracy, brygadier w stanie spoczynku.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.

90. Mutinhiri, Tracey wiceminister ds. rozdziału majątku i upodmiotowienia (była wicemarszałek senatu)
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
91. Mutiwekuziva, Kenneth Kaparadza wiceminister ds. rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy, ur. 27.5.1948 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
92. Muzenda, Tsitsi V. starszy sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 28.10.1922 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
93. Muzonzini, Elisha brygadier (były dyrektor generalny Centralnej Organizacji Wywiadowczej), ur. 24.6.1957 r.
Były członek sił bezpieczeństwa ogólnie odpowiedzialny za poważne naruszenia wolności organizowania pokojowych zgromadzeń.
94. Mzemi, Walter wiceminister zasobów wodnych i rozwoju infrastruktury, ur. 16.3.1964 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
95. Ncube, Abedinico wiceminister ds. służby publicznej, pracy i opieki społecznej (były wiceminister spraw zagranicznych), ur. 13.10.1954 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
96. Ndlovu, Naison K. sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. produkcji i pracy, ur. 22.10.1930 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
97. Ndlovu, Richard zastępca intendenta Biura Politycznego ZANU (PF), ur. 26.6.1942 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
98. Ndlovu, Sikhanyiso minister informacji i reklamy (były wiceminister szkolnictwa wyższego i uniwersyteckiego), ur. 20.9.1949 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
99. Nguni, Sylvester minister rozwoju gospodarczego (były wiceminister rolnictwa), ur. 4.8.1955 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
100. Nhema, Francis minister środowiska i turystyki, ur. 7.4.1959 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
101. Nkomo, John Landa przewodniczący parlamentu (były minister ds. operacji specjalnych przy Urzędzie Prezydenta), ur. 22.8.1934 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.

102. Nyambuya, Michael Reuben minister ds. energii i rozwoju sieci energetycznych (były generał broni, gubernator prowincji Manicaland), ur. 23.7.1955 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
103. Nyanhongo, Magadzire Hubert wiceminister transportu i komunikacji.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
104. Nyathi, George zastępca sekretarza Biura Politycznego ds. nauki i techniki ZANU (PF).
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
105. Nyoni, Sithembiso Gile Glad minister ds. rozwoju małych i średnich przedsiębiorstw i tworzenia miejsc pracy, ur. 20.9.1949 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
106. Parirenyatwa, David Pagwese minister ds. zdrowia i opieki nad dziećmi (były wiceminister), ur. 2.8.1950 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
107. Patel, Khantibhal zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. finansowych, ur. 28.10.1928 r.
Członek Biura Politycznego mająca silne powiązania z rządem i jego polityką.
108. Pote, Selina M. zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. równouprawnienia kobiet i mężczyzn i kultury.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
109. Sakabuya, Morris wiceminister ds. samorządu lokalnego, robót publicznych i urbanizacji.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
110. Sakupwanya, Stanley zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. zdrowia i opieki nad dziećmi.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
111. Samkange, Nelson Tapera Crispen gubernator prowincji Mashonaland Zachodni.
Ma powiązania z rządem i ponosi znaczną odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka.
112. Sandi lub Sachi, E. (?) zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. kobiet.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
113. Savanhu, Tendai zastępca sekretarza ZANU (PF) ds. transportu i opieki społecznej, ur. 21.3.1968 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
114. Sekeramayi, Sydney (*alias* Sidney) Tigere minister obrony, ur. 30.3.1944 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
115. Sekeramayi, Lovemore główny urzędnik ds. wyborów.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.

116. Shamu, Webster
minister stanu ds. wdrażania polityki (były minister stanu ds. wdrażania polityki w Urzędzie Prezydenta), ur. 6.6.1945 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
117. Shamuyarira, Nathan
Marwirakuwa
sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. informacji i reklamy, ur. 29.9.1928 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
118. Shiri, Perence
marszałek lotnictwa (siły powietrzne), ur. 1.11.1955 r.
Członek sił bezpieczeństwa mający udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
119. Shumba, Isaiiah
Masvayamwando
wiceminister edukacji, sportu i kultury, ur. 3.1.1949 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
120. Sibanda, Jabulani
były przewodniczący Krajowego Stowarzyszenia Weteranów Wojennych, ur. 31.12.1970 r.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
121. Sibanda, Misheck Julius
Mpande
sekretarz Gabinetu (następca Charlesa Utete, umieszczonego w wykazie pod numerem 127), ur. 3.5.1949 r.
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
122. Sibanda, Phillip Valerio (*alias*
Valentine)
dowódca Armii Krajowej Zimbabwe, generał broni ur. 25.8.1956 r.
Członek sił bezpieczeństwa mający udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
123. Sikosana, Absolom
sekretarz Biura Politycznego ZANU (PF) ds. młodzieży.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
124. Stamps, Timothy
doradca ds. zdrowia w Urzędzie Prezydenta, ur. 15.10.1936 r.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
125. Tawengwa, Solomon Chirume
zastępca sekretarza Biura Politycznego ZANU (PF) ds. Finansowych, ur. 15.6.1940 r.
Członek Biura Politycznego mający silne powiązania z rządem i jego polityką.
126. Udenge, Samuel
minister stanu ds. przedsiębiorstw państwowych (były wiceminister rozwoju gospodarczego).
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
127. Utete, Charles
przewodniczący Prezydenckiego Komitetu Kontroli nad Gruntami (były sekretarz Gabinetu), ur. 30.10.1938 r.
Ma powiązania z rządem i udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
128. Veterai, Edmore
starszy podkomisarz policji, dowódca policji w Harare.
Członek sił bezpieczeństwa ponoszący odpowiedzialność za poważne naruszenia wolności organizowania pokojowych zgromadzeń.

-
129. Zimonte, Paradzai dyrektor ds. więziennictwa, ur. 4.3.1947 r.
Członek sił bezpieczeństwa mający udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią.
130. Zhuwao, Patrick wiceminister nauki i techniki (siostrzeniec prezydenta Mugabe).
Członek rządu zaangażowany w działania istotnie podważające zasady demokracji, poszanowania praw człowieka i państwa prawa.
131. Zvinvashe, Vitalis członek Biura Politycznego i partyjnego Komitetu ds. rozdziału majątku i upodmiotowienia, ur. 27.9.1943 r.
Były członek sił bezpieczeństwa mający udział w tworzeniu represyjnej polityki państwa lub kierowaniu nią; członek Biura Politycznego.
-